

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา :

กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง

**A Model of Research Management for Research Application of Higher
Education Institution: A Case Study of Lower Southern Research Network.**

โดย

สุภลักษณ์ สิ้นธนา

พิมลพรรณ ลีลาภัทรพันธุ์

อรรรรณ กมล

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี พ.ศ. 2554

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา :
กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง

บทคัดย่อ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) จากการสำรวจสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ และ ใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ ตามลำดับ 2) ผลการค้นหานแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ พบว่า ทั้ง 6 แนวทางจะต้องมีการบริหารจัดการทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ และ 3) ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ พบว่า มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ ระบบสารสนเทศ และ กลไกสนับสนุน

Title : A Model of Research Management for Research Application of Higher Education
Institution: A Case Study of Lower Southern Research Network.
Researchers : Suppaluk Sintana, Pimolpun Leelapatarapan and Orawan Kamol
Year : 2012

Abstract

The aims of this research were to 1) survey the research implementation of higher education institutes 2) find the research administration models for knowledge implementation 3) establish the research administration models for knowledge implementation. The target groups were the 9 higher education institutes which were the research network in the lower southern region and employed the research implementation from 2008-2010 Princess of Naradhiwas University, Prince of Songkla University, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thaksin University, Songkla Rajabhat University, Yala Rajabhat University, Had Yai University, International Buddhist College, and Pattani Community College. Data was collected from 188 researchers. 171 researches were implemented. Questionnaires were employed as quantitative data. Focus group and in-depth interview were used for collecting qualitative data. Quantitative data was calculated by a package program to find frequency and percentage. Qualitative data was analyzed by content analysis. The results were as follows : 1) The knowledge implementation was mainly for academic, public and regional purposes respectively. 2) The 6 models of research administration for knowledge implementation must be employed in all 3 steps : upstream, midstream and downstream. 3) The 4 elements of research administration models for knowledge implementation were the organization structure, the administration, the information technology and the support system.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษากรณี : ศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง สำเร็จได้นั้นเกิดจากความร่วมมือของหลายฝ่าย โดยเฉพาะ คณะวิจัย และเจ้าหน้าที่วิจัย ในการติดต่อประสานงาน และการจัดกิจกรรมเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของสถาบันเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง คณะผู้วิจัยจึงขอขอบคุณผู้ประสานงานของแต่ละสถาบันที่ช่วยจัดหารายชื่อนักวิจัย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ คณะผู้วิจัยรู้สึกขอบคุณ และซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุธีระ ประเสริฐสรรพ เป็นวิทยากรในการให้ความรู้เรื่อง การบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ และตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัย รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.พิระพงศ์ ทิมสกุล และรองศาสตราจารย์เกษม อัสวศิริรัตน์ และขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีรัตน์ สุวรรณณ์ ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์อัทธมา สุวรรณกาญจน์ ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน คือผู้อำนวยการ หัวหน้างานวิจัย นักวิจัย และเจ้าหน้าที่วิจัยที่ เสียสละเวลาอันมีค่า ให้คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากการกรอกข้อมูล การ สัมภาษณ์ การจัดการเรียนรู้ การสนทนากลุ่ม และการระดมความคิดเห็นของท่านอย่างจริงใจ

ท้ายสุดนี้ ต้องขอขอบคุณ ผู้ประสานงานวิจัย เจ้าหน้าที่วิจัย ของสถาบันเครือข่ายการวิจัย ภาคใต้ตอนล่างในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม คุณอามีเนาะ ดีแม คุณชูไฮลา สะ คุณนุรไอนี ปูยี และคุณนิฮารังค์ โต๊ะตู ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์และ บันทึกรายการข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของรายงานด้วยความทุ่มเท อุตสาหะ รวมถึงผู้เกี่ยวข้อง อื่นๆ ที่ไม่ว่าจะกล่าวนามได้ทั้งหมดในที่นี้ด้วยที่ทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงด้วยดีภายในเวลาอันจำกัด

ศุภลักษณ์ สิ้นธนา และคณะ

4 พฤษภาคม 2555

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
- ขอบเขตของการวิจัย	3
- กลุ่มเป้าหมายการวิจัย	4
- นิยามศัพท์	4
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
- แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	5
- การบริหารจัดการงานวิจัยในมหาวิทยาลัย	12
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
- กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย	27
- วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
- การเก็บรวบรวมข้อมูลและกิจกรรมวิจัย	
- ขั้นตอนการสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา	29
- ขั้นตอนการค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	30
- ขั้นตอนสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	33
- การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	35
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	41
- ผลการวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	45
- ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
- สรุปผลการวิจัย	57
- อภิปรายผล	61
- ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	67
ก หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	68
ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	71
ค เครื่องมือตรวจสอบ (IOC)	73
ง วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	78
จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล	81
ฉ แบบสอบถาม สภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เครือข่ายวิจัย สถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง	83
ช ประมวลภาพ การจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group)	93
ช ประมวลภาพ การจัดประชุมเสวนาแบบเสกกาแฟ (Word café)	95
ณ ประมวลภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงรูปแบบการ บริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ	97
ญ แบบสอบถามจากการระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	99
ฎ รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานวิจัย	106
ประวัติผู้วิจัย	108

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	35
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยและวุฒิการศึกษาสูงสุด	36
3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ช่วงปี พ.ศ. 2551-2553	37
4	จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพการนำไปใช้ประโยชน์	39
6	จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามสภาพการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	39
7	จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและตัวแปรที่ศึกษา	40
8	จำนวนงานวิจัยจำแนกตามประเภทงานวิจัย	41
9	จำนวนงานวิจัย จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย	42
10	จำนวนงานวิจัย จำแนกตามการใช้ประโยชน์จากการทำวิจัย	42
11	จำนวนและร้อยละของงานวิจัยที่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	45

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	ระบบการบริหารโดยรวม	7
2	กระบวนการบริหารจัดการซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ที่สัมพันธ์กัน 4 ประการ	10
3	ยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบงานวิจัยประเทศ	13
4	รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	53
5	รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ที่ปรับปรุงแล้ว	56

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติ 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ

งานวิจัย เป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน การดำเนินการกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และตามจุดเน้นเฉพาะของสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สนองความต้องการของสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553:1) ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เข้ามากำกับดูแลและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานปรมาณู กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

การประเมินสถาบันอุดมศึกษา พบว่าภารกิจด้านการวิจัยได้คะแนนต่ำกว่าด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวชี้วัดเกี่ยวกับ “ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ให้การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน ” และตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับ ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ให้เผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง และนำผลการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวชี้วัดเกี่ยวกับ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้การผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 :71)

สถาบันอุดมศึกษา สามารถชี้นำสังคมในทิศทางที่ถูกต้อง และช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ โดยการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย เพื่อให้ได้ผลงานการวิจัยที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ นำเชื่อถือนำไปใช้ประโยชน์ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ จำเป็นต้องมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อให้ได้รวดเร็วทันเหตุการณ์

งานวิจัยเด่น ในระดับต่างๆ จากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่นที่นำไปเผยแพร่ แบ่งออกเป็นด้าน
 สาธารณะ ด้านวิชาการ ด้านนโยบาย ด้านพื้นที่ และในด้านเชิงพาณิชย์ ในของด้านสาธารณะ อาจ
 กล่าวได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้ส่วนใหญ่ คือ ประชาชนนั่นเอง เป็นงานวิจัยที่
 นำไปสู่การพัฒนาอาชีพ หรือ เทคนิควิธีต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม
 สุนทรียะ การอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยสันติภาพและความสงบสุข รวมไปถึงงานวิจัยที่ช่วยพัฒนาศักยภาพ
 ทรัพยากรมนุษย์ ในภาคส่วนต่างๆ โดยใช้ เครื่องมือที่เรียกว่า "กระบวนการวิจัย" ไม่ว่าจะเป็น ครู
 นักเรียน ชาวบ้าน นักวิจัย เจ้าหน้าที่ปกครอง ส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ด้านวิชาการการใช้ประโยชน์ในเชิง
 วิชาการ สำหรับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนานั้น หากกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดหลักไปที่ การตีพิมพ์นั้น
 อาจจะไม่ใช่การใช้ประโยชน์หลักสำหรับงานวิจัยและพัฒนา แต่ก็พบว่าในหลายๆโครงการได้มี
 ผลงานทางวิชาการควบคู่กันไป และเกิดผลพลอยได้คือ การสร้างทีมนักวิจัย ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไป
 ด้วยในตัว เกิดกลุ่มนักวิจัยในหลายเรื่อง และเกิดการบูรณาการนักวิจัยในสหสาขาวิชามากขึ้น เกิด
 วัฒนธรรมการทำงานในรูปแบบใหม่ ข้ามสายความรู้ระหว่างศาสตร์ ซึ่งไม่สามารถประเมิน
 มูลค่าเพิ่มในอนาคตเป็นตัวเงินได้ ด้านนโยบายการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเชิงนโยบาย ส่วนใหญ่
 เป็นการนำผลงานวิจัย หรือข้อมูลจากงานวิจัย ไปสู่การขับเคลื่อนหรือการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ใน
 หลายระดับด้วยกัน ทั้งระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับพื้นที่ (จังหวัด) ซึ่งนโยบายแต่ละระดับจะ
 มีกลุ่มผู้ใช้ผลงาน หรือกลุ่มเป้าหมายที่เป็น User แตกต่างกันไป ด้านเชิงพาณิชย์ งานวิจัยที่มุ่งไปสู่
 การสร้างมูลค่าเพิ่มการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ เพิ่มขึ้นให้กับผู้ประกอบการ หรือการลด
 ต้นทุนการผลิต เพื่อให้ได้ส่วนต่างของกำไรมากขึ้น นอกจากนี้การใช้ประโยชน์ยังรวมไปถึงการลด
 การนำเข้าประหยัดเงินตราออกนอกประเทศ เป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยกลุ่มเป้าหมายหลักของ
 ผู้ใช้ผลงาน คือผู้ประกอบการรายใหญ่และรายย่อย (SMEs) หน่วยธุรกิจภาคเอกชนตลอดจนถึงหน่วยงานรัฐ
 สำหรับภาพรวมในปี 2552 สามารถจำแนกการใช้ประโยชน์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ ผู้ประกอบการ
 รายใหญ่และรายย่อย (SMEs) หน่วยธุรกิจภาคเอกชน ตลอดจนถึงหน่วยงานรัฐ สำหรับภาพรวมใน
 ปี 2552 สามารถจำแนกการใช้ประโยชน์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ ด้านพื้นที่ การใช้ประโยชน์จาก
 งานวิจัยในเชิงพื้นที่นี้ อาจกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์หลัก ไปที่การใช้ประโยชน์งานวิจัยในพื้นที่
 ระดับชุมชน เป็นส่วนใหญ่ โดยให้น้ำหนักไปกับงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ที่ผู้ทำวิจัยและผู้ใช้งานวิจัย
 คือ คนในพื้นที่เอง โดย สกว.เป็นเพียงพี่เลี้ยงและเข้าไปสนับสนุน ให้เกิดกระบวนการคิด ที่สร้าง
 ความเข้มแข็งจากฐานรากภายใน ของชุมชนแต่ละชุมชนเล็กๆ เหล่านี้ สามารถอยู่ได้และเข้มแข็ง
 จากภายใน และพร้อมที่จะเชื่อมโยงกัน เป็นเครือข่ายเพื่อสร้างพลังในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่างประกอบด้วย 14 สถาบัน ดังนี้ คือ
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ วิทยาลัยชุมชนสตูล วิทยาลัยชุมชนปัตตานี วิทยาลัยชุมชนยะลา วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส และ วิทยาลัยชุมชนสงขลา เครื่องข่ายนี้มีการประชุมและจัดกิจกรรมร่วมกันใน หลายลักษณะทั้งด้านการประกันคุณภาพ การนำเสนอผลงานวิจัย และอื่นๆ จากการประชุมทำให้ทราบข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการว่าสถาบันบางแห่งมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผ่านตัวชี้วัด แต่ก็ยังมีสถาบันบางแห่งที่ยังไม่ดำเนินการใดๆ ทั้งสิ้น

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนบริหารจัดการผลงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชน ซึ่งคาดหวังว่าจะก่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดการประสานพลังการทำงานในรูปเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง ก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับการได้รับจัดสรรทุนวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา
- 2) เพื่อค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์
- 3) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ สถาบันอุดมศึกษาในเครือข่ายภาคใต้ตอนล่าง 14 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา และกลุ่มวิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ วิทยาลัยชุมชนสตูล วิทยาลัยชุมชนปัตตานี วิทยาลัยชุมชนยะลา วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส และวิทยาลัยชุมชนสงขลา

ประเด็นที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) สภาพการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่ผ่านมา (3 ปี ย้อนหลังนับจากปีที่สำรวจ) และ 2) แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ เครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย 14 สถาบัน ดังนี้ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ วิทยาลัยชุมชนสตูล วิทยาลัยชุมชนปัตตานี วิทยาลัยชุมชนยะลา วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส และวิทยาลัยชุมชนสงขลา

นิยามศัพท์

การบริหารจัดการงานวิจัย หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดรูปแบบต่างๆ ขึ้น เพื่อให้มีการจัดการผลสำเร็จทางความคิดที่เกิดจาก “การวิจัย” และ “การประดิษฐ์” โดยการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ กลไกที่ วช. ได้ดำเนินงานในขอบข่ายการ จัดการผลงานวิจัย

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย หมายถึง ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่ เชิงพาณิชย์ เชิงนโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพื้นที่ เชิงวิชาการ และเชิงทุนทางสังคม

การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตสินค้าและผู้ส่งออกสินค้า การลดต้นทุนการผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การขนส่ง การนำเข้าและการส่งออกสินค้า การรับรองมาตรฐานในการผลิตและการส่งออกสินค้า เส้นทางการตลาด

การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการ กำหนดนโยบาย จัดทำแผน กำหนดระเบียบ กติกา หรือตัวชี้วัดภายในองค์กร เช่น แผนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือการกำหนดตัวชี้วัดด้านการวิจัยภายในองค์กร การจัดประชุมปฏิบัติการนักวิจัย การจัดอบรมนักวิจัยทุกระดับ

การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชน เช่น เผยแพร่องค์ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม วิถีประชาธิปไตย วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น โดยทำการเผยแพร่ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ นิทรรศการ ไปสเตอร์ การนำเสนอด้วยวาจา

การใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้พัฒนาชุมชน เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฐานข้อมูล การต่อยอดโครงการวิจัยเพื่อประโยชน์ชุมชน

การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การเขียนเอกสาร ตำรา หนังสือ แบบเรียน การบริการวิชาการ เช่น การฝึกอบรมให้ความรู้การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

การใช้ประโยชน์ในเชิงทุนทางสังคม หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างเครือข่าย ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยทั้งระดับชาติและนานาชาติ สมาชิกวารสาร สังคมออนไลน์เครือข่ายนักวิจัย ผ่านเว็บไซต์ หรือฐานข้อมูล หรือเว็บบล็อก (Blog)

เครือข่ายการวิจัย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในเครือข่ายภาคใต้ตอนล่าง 14 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา และกลุ่มวิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ วิทยาลัยชุมชนสตูล วิทยาลัยชุมชนปัตตานี วิทยาลัยชุมชนยะลา วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส และ วิทยาลัยชุมชนสงขลา

มหาวิทยาลัยใหม่ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่งมีการสถาปนาชื่อเป็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดผลงานวิจัยที่ดีพิมพ์เผยแพร่จำนวนที่เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม
2. สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่างได้ข้อมูลแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์และอาจก่อให้เกิดความร่วมมือหรือการประสานพลังเพื่อขับเคลื่อนการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในลักษณะอื่นๆ ที่หลากหลาย และมีความคุ้มค่ากับเงินทุนที่ได้รับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่างนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยจำแนกสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องนำเสนอใน 3 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
2. การบริหารจัดการงานวิจัยในมหาวิทยาลัย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน มีนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของรูปแบบการบริหารและการจัดการ ดังนี้

ยุทท ไกยวรรณ (2553 : 31) การบริหาร คือ ความสามารถในการทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยผู้อื่น ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ งานจึงจะสำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมยศ นาวิการ (2538 อ้างถึงในประหยัด ฤทธิ์จิตเพียร, 2551: 6) ได้ให้ความหมายของการบริหาร คือ การจัดองค์การ และการควบคุมความพยายามของสมาชิกในองค์การและการใช้ทรัพยากรอื่นๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

วัชร ฐวธรรม (2534 อ้างถึงในวรรัตน์ เขียวไพร, 2542: 48) ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานสำเร็จโดยอาศัยความเพียรพยายามของบุคคลอื่น การบริหารเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับคน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศจี อนันต์นพคุณ (2542 : 3) ได้สรุปการบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป นำทั้งศาสตร์และศิลป์มาใช้ในการทำงานร่วมกัน เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยการบริหารอย่างเหมาะสมและใช้กระบวนการบริหารอย่างมีระบบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

เนตร์พัฒนา ขาววิราช (2553:2) การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ โดยอาศัยบุคคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร

ริชาร์ด แอล ดาฟฟ์ (1997 Daff, อ้างถึงใน วรารัตน์ เขียวไพรี 2542:47) ได้กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การทำให้องค์การประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยการใช้กระบวนการจัดการได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมการใช้ทรัพยากร

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542 : 48) ได้กล่าวจากการศึกษาและสรุปความหมายของการจัดการ หมายถึง การประสานการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ขององค์การให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ โดยการใช้กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การสั่งการและการควบคุม และให้เห็นว่ากาจัดการมีความสำคัญอยู่ 3 ประการคือ

1. การประสานการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ
3. กระบวนการบริหาร 5 ประการ คือ การวางแผน การจัดการ องค์การ การจัดการบุคลากร การสั่งการ และการควบคุม

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542 : 48) ได้กล่าวคำว่า การจัดการและการบริหาร หมายถึง กิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นเองสามารถใช้แทนกันได้ ความแตกต่างของทั้งสองคำ มีดังนี้

1. คำว่า “การจัดการ” เป็นการดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้นิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business Management)

คำว่า การบริหาร เป็นการกำหนดนโยบายและการกำหนดแผน นิยมใช้ในการบริหารกิจการของรัฐที่เรียกว่า การบริหารรัฐกิจ (Public Administration) เช่น การบริหารกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ หรือกิจการสาธารณะประโยชน์โดยมุ่งการบริการเป็นสำคัญ

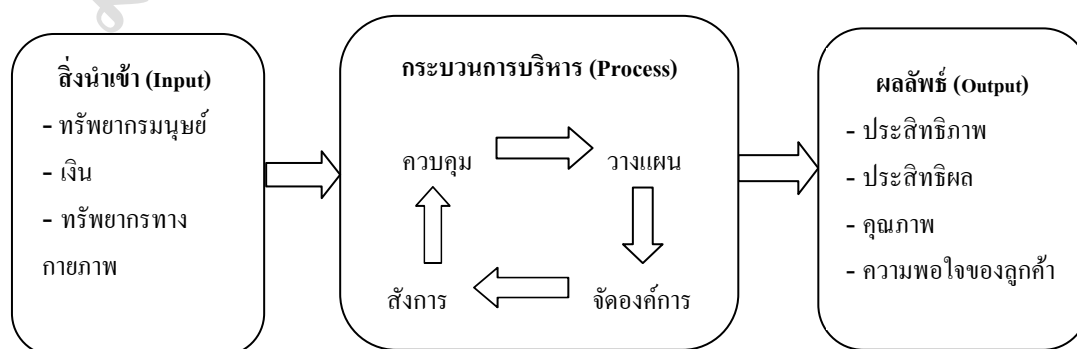
คำว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นคำนิยามใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร (Schermerhorn, 1999, p.G-2)การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ

(Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยการและควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมี ความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วย จุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพผลครบถ้วน

2. คำว่า “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตาม นโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหาร ทรัพยากรและกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2543:3 อ้างถึงใน การบริหารจัดการ 2543:1) คำว่า “การบริหาร” (Administration) และ “การจัดการ” (Management) มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อยโดยการ บริหารจะสนใจและสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายไปลงมือปฏิบัติจนกว่าการบางท่านให้ ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ ส่วนการจัดการใช้ในภาคเอกชนอย่างไรก็ดี ในตำราหรือ หนังสือส่วนใหญ่ทั้ง 2 คำนี้มีความหมายไม่แตกต่างกันสามารถใช้แทนกันได้และเป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไป จากความหมายต่างๆ ข้างต้นการบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรประเด็น สำคัญของการบริหารจัดการ(Management) มีดังนี้

1. การบริหารจัดการสามารถประยุกต์ใช้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่งได้
2. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคนคือ การสร้างกำไร
3. การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งสู่ ประสิทธิภาพ (Efficiency) (วิธีการใช้ทรัพยากรโดยประหยัดที่สุด) และประสิทธิผล (Effectiveness) (บรรลุเป้าหมายคือประโยชน์สูงสุด)
4. การบริหารจัดการสามารถนำมาใช้สำหรับผู้บริหารในทุกระดับชั้นขององค์กร โดยสรุป ระบบการบริหารโดยรวม แสดงไว้ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 ระบบการบริหารโดยรวม

กระบวนการการจัดการ (Management Process) หมายถึง กระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรซึ่งกระบวนการการจัดการนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวเนื่องกันได้อย่างมีปฏิสัมพันธ์สอดคล้องและต่อเนื่อง

ทั้งนี้ หน้าที่ของการบริหารประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการหรืออาจแบ่งในลักษณะที่เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นสิ่งที่องค์กรต้องการเปลี่ยนแปลงในอนาคตการวางแผนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคตซึ่งทำได้โดยการให้บรรลุเป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผนต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่ประสิทธิภาพ แม้ว่าพื้นฐานของการจัดการโดยทั่วไปเป็นงานของผู้บริหาร การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปฏิบัติตามกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จและการประเมินกลยุทธ์เพราะว่า การจัดการองค์กร การจูงใจ การจัดบุคคลเข้าทำงาน และกิจกรรมควบคุมขึ้นกับการวางแผน กระบวนการวางแผนจะต้องประกอบด้วยผู้บริหารและพนักงานภายในองค์กร

การวางแผนจะช่วยให้องค์กรกำหนดข้อดีจากโอกาสภายนอกและทำให้เกิดผลกระทบจากอุปสรรคภายนอกต่ำสุดโดยต้องมองเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบันเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตการวางแผน ประกอบด้วย การพัฒนาภารกิจ (Mission) การคาดคะเนเหตุการณ์ปัจจุบันเหตุการณ์อนาคต และแนวโน้ม การกำหนดวัตถุประสงค์และการเลือกกลยุทธ์ที่ใช้

2. การจัดการองค์กร (Organizing) จุดมุ่งหมายของการจัดการองค์กรคือการใช้ความพยายามทุกกรณีโดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่ การจัดการองค์กรหมายถึงการพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการทำและผู้ที่ทำการจัดองค์กรที่ดีสามารถจูงใจผู้บริหารและพนักงานให้มองเห็นความสำคัญของความสำเร็จขององค์กร

การกำหนดลักษณะเฉพาะของงาน (Work Specialization) โดยการแบ่งงานประกอบด้วยงานที่กำหนดออกมาเป็นแผนก การจัดแผนก และการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegating Authority) การแยกงานออกเป็นงานย่อยตามการพัฒนารายละเอียดของงาน (Job Description) และคุณสมบัติของงาน (Job Specification) เครื่องมือเหล่านี้มีความชัดเจนสำหรับผู้บริหารและพนักงานซึ่งต้องการทราบลักษณะของงาน

การกำหนดแผนกในโครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) ขนาดของการควบคุม (Span of Control) และสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ต้องการการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง เพราะตำแหน่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นหรือลดลงหรือรวมกัน โครงสร้างองค์กรจะต้องระบุถึงวิธีการใช้ทรัพยากรและวิธีการซึ่งวัตถุประสงค์มีการกำหนดขึ้นใน

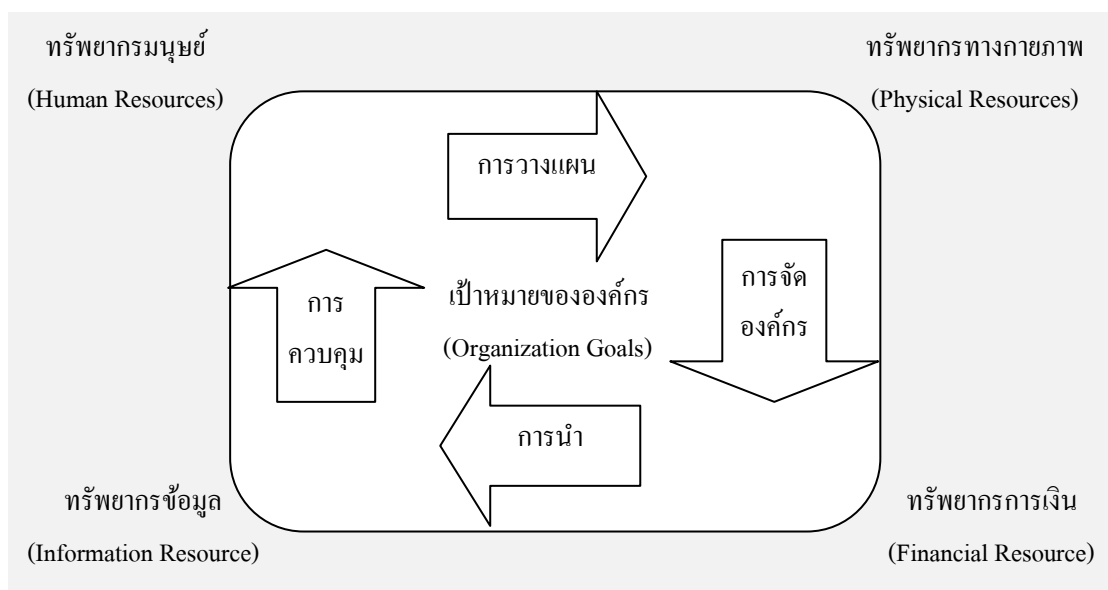
ธุรกิจการสนับสนุนทรัพยากรและกำหนดวัตถุประสงค์ตามสภาพทางภูมิศาสตร์จะแตกต่างจากโครงสร้างด้านผลิตภัณฑ์หรือลูกค้า

3. การนำหรือการสั่งการ (Leading/Directing) เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานและนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่างๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจองแท้ได้ยากการนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป อาทิภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กรและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือสั่งการนี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่นเพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างมีคุณภาพ ถ้าไม่เช่นนั้นแผนงานที่วางไว้ตลอดจนทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้อาจไม่เกิดประสิทธิผลถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ดีพอ ดังนั้นการสั่งการจึงเป็นเรื่องของความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์และความสามารถที่จะชักจูงให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามต้องการ

4. การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กรถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ของพนักงานเพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กร ในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความล้มเหลวอาจเกิดจากการขาดการควบคุมหรือมีการควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพและหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุม ละเลยเพิกเฉยหรือในทางกลับกันคือมีการควบคุมมากเกินไปจนเกิดความผิดพลาดขององค์กรเองการควบคุมจึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร

การควบคุมเป็นการตรวจตราและตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายและดำเนินการปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่าจะบรรลุผลลัพธ์ตามต้องการ นอกจากนี้ การควบคุมยังเป็นกระบวนการรวบรวมและแสดงถึงข้อมูลย้อนกลับเรื่องของการผลการดำเนินงานในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอีกด้วย (John R. Schermerhorn, op. cit. p.327) อาจกล่าวถึงบทบาทสำคัญของการควบคุมได้ว่าอยู่ที่คำ 4 คำ ได้แก่ มาตรฐาน (Standard) การวัดผล (Measurement) การเปรียบเทียบ (Comparison) และการปฏิบัติ (Take Action) โดยการควบคุมจะครอบคลุมดูแลพื้นที่ 4 พื้นที่ใหญ่ๆ ของการบริหาร (Stephen P. Robbins, Managing Today, 1997, p.391) กล่าวคือ พฤติกรรมบุคคลในองค์กร การเงิน การปฏิบัติการ และข้อมูลข่าวสาร

โดยสรุป กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย หน้าที่ต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และ การควบคุม ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง ชุดของหน้าที่ต่างๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร (Griffin, 1997, p.4)

จากการศึกษาเอกสาร ทำให้สรุปได้ว่าการบริหารหมายถึง การร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมหรืองานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยอาศัยกระบวนการ และทรัพยากรทางการบริหารเป็นปัจจัย

รูปแบบการบริหาร

1.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ ดังนี้

(อุทุมพร, 2541: 22) กล่าวว่ารูปแบบหรือโมเดล หมายถึง โครงสร้างของความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ

Forcase and Richer (1973:38) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง การย่อหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง

กรณีกา (2539: 82) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผู้เสนอได้ศึกษาและพัฒนาขึ้น เพื่อแสดงอธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจง่ายขึ้น

พลสุข (2540 : 50) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึงสิ่งที่แสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญของเรื่องที่ศึกษา

ทิสนา (2551: 220) ได้ให้ความหมายของ “รูปแบบ” เป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไคอะแกรม หรือ แผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

จากการศึกษาเอกสาร ตำราสรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบแนวคิด ซึ่งแสดงโครงสร้างของตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและทำความเข้าใจได้ง่าย

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบ

สมาน (2537 : 17) กล่าวว่า จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษา หรือจะออกแบบแนวคิด ทฤษฎีและหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้นๆ เป็นหลักสำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการศึกษา

Keeves (1997: 386-387 อ้างถึงใน ทิสนา, 2551: 220) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์/เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา สรุปได้ว่าองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วยโครงสร้างระบบบริหารจัดการ เทคโนโลยี และความสัมพันธ์ของตัวแปร

1.3 ลักษณะรูปแบบที่ดี

พลสุข (2540: 53) สรุปความเห็นของนักวิชาการหลายท่านว่า รูปแบบที่ดีจะเปรียบเสมือนสิ่งที่ทำให้ผู้สนใจศึกษาในเรื่องใด ๆ ได้มีความเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อนการศึกษาในแนวลึกต่อไป ดังนั้นรูปแบบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรวม ๆ

2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้ว หากปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิกไป
3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจน
4. รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ของเรื่องที่จะศึกษาได้
5. รูปแบบในเรื่องใดจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้น ๆ

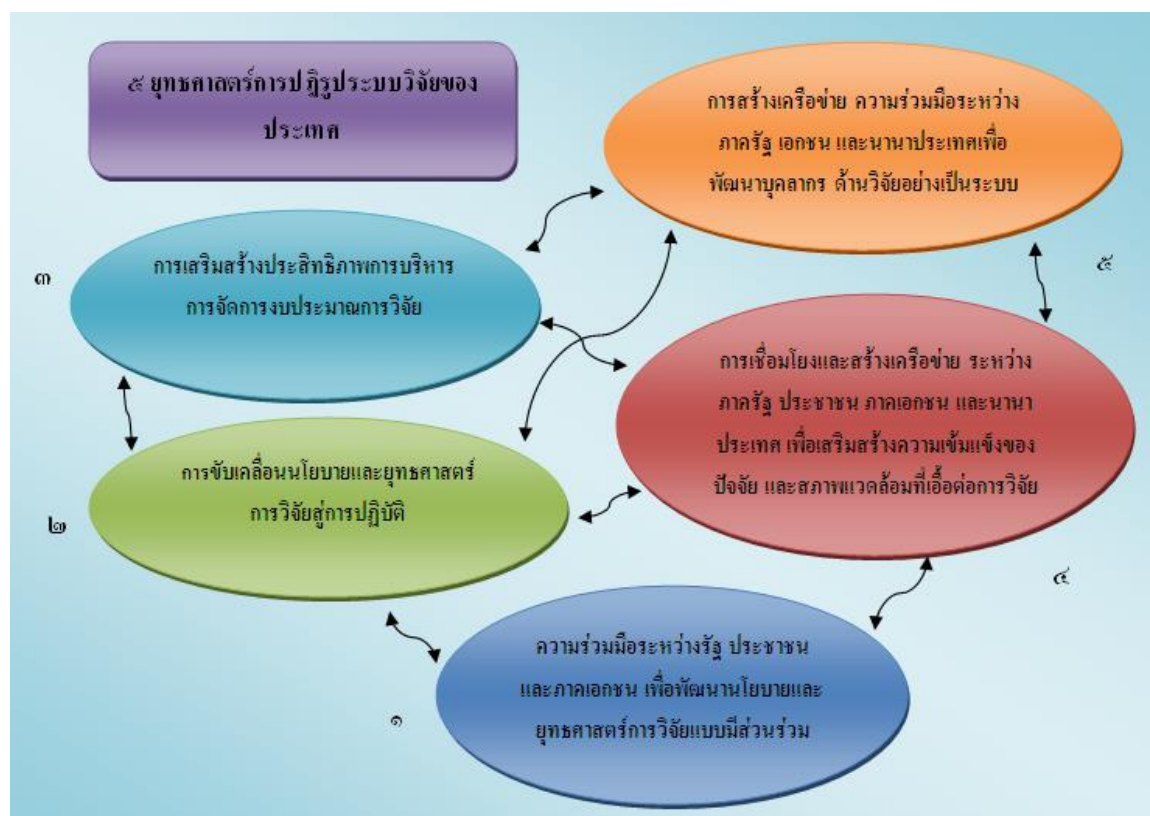
การบริหารจัดการงานวิจัยในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยได้มีการบริหารจัดการงานวิจัยโดยดำเนินการตามนโยบายการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศตามยุทธศาสตร์การปฏิรูปงานวิจัยและภารกิจการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้จัดหมวดหมู่เอกสารและนำเสนอ 3 ประเด็นดังนี้

1. การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ได้ให้ความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อการพัฒนาประเทศ ถือได้ว่าเป็นการจัดวางโครงสร้างเชิงองค์กรให้มีความเป็นเอกภาพในการเป็นองค์กรหลักทางการวิจัยของประเทศเปรียบเสมือนสมองที่ปรึกษาทางวิชาการของรัฐบาลให้มีความเชื่อมโยงในการวางแผนนโยบายการวิจัยกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมประเทศ นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ.2502 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้บริหารจัดการงานวิจัย ซึ่งทำให้เกิดงานวิจัยเพิ่มขึ้น จนทำให้ระบบงานวิจัยโดยรวมของประเทศขยายตัว โดยมีนักวิจัยหน่วยปฏิบัติการวิจัยทั้งในระดับกระทรวง ระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐทำหน้าที่จัดสรรทุนเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้น ในขณะที่การพัฒนาประเทศให้อยู่ในฐานะที่พึ่งตนเองได้ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศจำเป็นต้องอาศัย “การวิจัย” เป็นเครื่องมือในการชี้นำและขับเคลื่อนภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว

2. ยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ คือ 1) ความร่วมมือระหว่างรัฐ ประชาชนและภาคเอกชน เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแบบมีส่วนร่วม 2) การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยสู่การปฏิบัติ 3) การสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณของการวิจัย 4) การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ ประชาชน ภาคเอกชนและนานาชาติเพื่อสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัยและ 5) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และนานาชาติเพื่อ

พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยอย่างเป็นระบบซึ่งยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาทั้ง 5 ยุทธศาสตร์นี้สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้แผนภาพที่ 3 ดังนี้

แผนภาพที่ 3 ยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบงานวิจัยประเทศ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

3. การจัดการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ

การวิเคราะห์การจัดการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อ การกำหนดการจัดการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 36 เพื่อกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลและอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของ รัฐและการจัดการที่เป็นของตนเองมีความคล่องตัวมีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ ต่อมานโยบายการวิจัยของ ชาติระหว่างเน้นการบูรณาการด้านการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเทศควบคู่กับการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างสมดุล และยั่งยืนโดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมโดยมีการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัย ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในขณะที่งบประมาณ การวิจัยจะกระจายไปยังหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งในภูมิภาคและมีกลไกการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานวิจัยในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาคอันจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายการ วิจัยและพัฒนาศูนย์กลางการวิจัยเฉพาะทางและการพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยร่วมกัน ซึ่งการ ดำเนินยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติจะต้องมีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพโดยมีการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

ดังนั้น นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานเชิงนโยบายที่เชื่อมโยง กับการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนด มาตรฐานการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้านคือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุ บำรุงศิลปและวัฒนธรรมในส่วนของด้านการวิจัยสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการ วิจัยอย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพภายใต้จุดเน้น โดยเฉพาะมีการดำเนินการตามนโยบายแผน งบประมาณและมีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์นักวิจัยบุคลากรให้มี สมรรถนะในการทำวิจัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ ได้ผลงานวิจัยผลงานประดิษฐ์และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพมีประโยชน์สนองตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในส่วนของด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและ กลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะอาทิการให้คำปรึกษา

การศึกษาวิจัยการค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคมการให้บริการฝึกอบรมหลักสูตร ระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไปการให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ในส่วนของด้านการวิจัยสถาบันอุดมศึกษาต้องมีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ ที่ เป็นการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับ

นานาชาติของสังคมและประเทศชาติในส่วนของบริการวิชาการแก่สังคมสถาบันอุดมศึกษาต้องมีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัยเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบันมีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

จากการศึกษานโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกิจการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่าภารกิจการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยภารกิจที่สำคัญคือการดำเนินการตามนโยบายแผนงบประมาณและยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยการส่งเสริมการวิจัยการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันการให้บริการทางวิชาการและการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานวิจัย

ดวงเดือน ภูทยานันท์ (2554) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และจัดทำคู่มือการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ 78 แห่ง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย/กำกับงานวิจัย และนักวิจัยรวมจำนวน 280 คน ส่วนเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ได้แก่ การสนทนากลุ่ม และแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมี 2 ส่วน คือ แนวคิด รูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และองค์ประกอบของรูปแบบมี 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก การควบคุม และระบบสารสนเทศ เมื่อไปใช้ประเมินความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ พบว่า รูปแบบและคู่มือการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการบริหารสำนัก/สถาบันวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมธิ วิสาพรม (2552) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพความต้องการเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย 2) สร้างรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงาน 3) ตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล สร้างรูปแบบเป็นผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ศึกษานิเทศก์ และครูนักวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 1) ทรัพยากรวิจัย 2) การจัดการงานวิจัย และ 3) การใช้ผลการวิจัย การใช้ผลงานวิจัย มี 3 องค์ประกอบย่อย (1) การเผยแพร่ผลงานวิจัย (2) การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ (3) การจัดสรรผลประโยชน์จากงานวิจัย

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ (2552) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการนำระบบบริหารงานวิจัยแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ โดยวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษารอบแนวทางในการเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยและกำหนดรูปแบบโครงสร้างการบริหารที่เหมาะสม 2) เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการและแนวทางสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) 3) เพื่อนำไปสู่ความเป็นรูปธรรมของการปฏิรูประบบการวิจัยของประเทศตามมติคณะรัฐมนตรี และ 4) เพื่อเสนอแผนและแนวทางการติดตามและการประเมินผลการวิจัยของประเทศที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในระยะเร่งด่วน ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบ NRPM ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของ วช. รวมทั้งข้อมูลจากเอกสารหรือรายงานประจำปีของ วช.

ผลจากการศึกษาวิจัย ได้ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาระบบบริการงานวิจัยแห่งชาติ (NRPM) ดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะทางนโยบาย โดยการเสนอให้มีการปรับปรุงโครงสร้างระบบ NRPM และยังเสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศ วช. 2) ข้อเสนอแนะทางการปฏิบัติการจากการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาผลการดำเนินงานของ NRPM ซึ่งนำมาเป็นข้อเสนอแนะ ให้มีการปรับปรุงระเบียบของสำนักงานงบประมาณ การปรับปรุงระเบียบของ วช. การจัดตั้งหน่วยรายงานข่าวสารการวิจัย และการปรับปรุงโปรแกรมของระบบ NRPM

ภัทรวดี เทพพิทักษ์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 90 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) ข้อมูลพื้นฐานการบริหาร

งานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา พบว่า งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ร้อยละ 62.7 2) การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 3) ปัญหาการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิจัยของสถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน 4) สภาพปัญหาการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัย ควรจัดการอบรมด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู 2) ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยให้ชัดเจน และควรสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ แหล่งค้นคว้า

โรจน์จรรย์ ด้านสวัสดิ์ และคณะ (2550) ได้วิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : กรณีศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบ/กลไกสนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัย กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มุ่งเน้นการคัดกรองประเด็น/องค์ประกอบที่มีความสำคัญเร่งด่วนมาสร้างตัวแบบจำเพาะ เพื่อนำไปทดลองวิจัยเชิงปฏิบัติการและนำผลที่ได้ไปปฏิบัติงานและเลือกใช้วิธีการศึกษาวิจัยที่เอื้อต่อการนำไปสู่ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

ผลจากการวิจัย พบว่า มีประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาเร่งด่วน 3 ประการ คือ 1) ระบบสารสนเทศงานวิจัย 2) ระบบการพัฒนาเครือข่ายวิจัย และ 3) ระบบเผยแพร่งานวิจัยเชิงรุก สำหรับระบบเผยแพร่งานวิจัยเชิงรุก ได้มีการเสนอมาตรการหลายรูปแบบ โดยได้ผ่านการกลั่นกรองเพียง 3 รายการ คือ 1) การจำแนกงานวิจัยที่ได้จำแนกเป็น 3 กลุ่มย่อย ประกอบด้วย งานวิจัยเพื่อต่อยอดและมีศักยภาพเชิงพาณิชย์ งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้หรือนำไปใช้ในการเรียนการสอน และงานวิจัยชุมชน 2) การจัดกิจกรรมพิเศษเฉพาะโครงการ ได้เสนอให้พัฒนากลไกเผยแพร่งานวิจัยที่โดดเด่นและมีความสำคัญ ทั้งในประเด็นการรับรู้และผลกระทบต่อสังคมโดยจัดสร้างรดฟ่งไบโอดีเซลเพื่อทดลองใช้ในการเผยแพร่โครงการวิจัยไบโอดีเซลในช่วง มอ.วิชาการ พบว่า สามารถดึงดูดความสนใจค่อนข้างมาก 3) การพัฒนากลไกสนับสนุนการเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ได้เสนอให้มีการจัดตั้งหน่วยงานกลางเกี่ยวกับจัดการงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาขึ้น

ก้าน จันทรพรหมมา และคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่อง โครงการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยเริ่มจากการศึกษาบริบทการวิจัยของมหาวิทยาลัย ที่พบว่าระยะแรกงานวิจัยของมหาวิทยาลัยจะเป็นไปในลักษณะที่ต่างคนต่างทำ ตามความสนใจของตนเอง ทิศทางการวิจัยยังไม่ชัดเจน ต่อมาจึงมีนโยบายที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงพื้นที่ซึ่งจำเป็นต้องมีการทำวิจัยแบบสหสาขาวิชา จึงมีแนวคิดเรื่องการรวมกลุ่มนักวิจัยแต่ก็ขาดความต่อเนื่องและโจทย์วิจัยก็ไม่ได้สนองตอบต่อปัญหาความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นสถาบันวิจัยจึงได้มีแนวคิดในการพัฒนาระบบการบริหาร

การวิจัย ตั้งแต่ การสร้างโจทย์วิจัย การพัฒนาหน่วยวิจัย การพัฒนานักวิจัย การสร้างเครือข่าย การติดตาม และประเมินผล การเผยแพร่ผลงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ และจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องทุกๆ 2 เดือน ทำให้มีการขยายผลในเรื่องที่ควรมีการสนับสนุนให้เกิดกลุ่มวิจัย ใน 4 ระดับ จากต่ำไปสูงดังนี้ คือ กลุ่มวิจัย หน่วยวิจัย หน่วยวิจัยเพื่อความเป็นเลิศ และ ศูนย์วิจัยเพื่อความเป็นเลิศเฉพาะทาง

วิฑูรย์ มโหธร (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อบริหารงานวิจัย : กรณีศึกษาสำนักงานประสานการวิจัยและพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของสำนักงานประสานการวิจัยและพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก (สวพ.ทบ.) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ใช้หลักการของวงจรการพัฒนา ระบบสารสนเทศ เริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการการบริหารงานวิจัยของกองทัพบก ได้จัดประชุมผู้เกี่ยวข้องใน สวพ.ทบ. จำนวน 20 คน ด้วยวิธีสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับต้นแบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อนำไปปรับปรุงต้นแบบต่อไป หลังจากนั้นได้นำระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นมาให้ผู้เกี่ยวข้องภายในและภายนอก สวพ.ทบ. จำนวน 40 คน ทดลองใช้ ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อระบบ ผลการวิจัยทำให้ได้ระบบสารสนเทศที่ผู้ใช้งานสามารถติดตามความก้าวหน้าของโครงการวิจัย สามารถบริหารงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการประเมินระบบสารสนเทศ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจในระดับมาก

ศรีสมภพ จิตรภักดิ์ศรี และคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่อง โครงการระบบบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัยภูมิภาค : กรณีศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบสหสาขาวิชาใช้การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบปัญหาเชิงโครงสร้าง และได้ให้ข้อเสนอแนะ คือ การปรับโครงสร้างการบริหารในระดับ Macro-structure ที่เน้นการวิจัยเฉพาะด้านหรือเฉพาะพื้นที่ และประกาศนโยบายวิจัยที่เน้นความเป็นเลิศเฉพาะด้านหรือเฉพาะพื้นที่ พร้อมกับสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับ Micro-unit ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องสร้างสถาบันสนับสนุนการบริหารงานวิจัยที่มีอุปกรณ์ บุคลากร ระบบสารสนเทศและองค์กรเครือข่ายวิจัยรองรับ อีกทั้งต้องมีทุนสนับสนุนการทำวิจัย

สมภพ บุญเที่ยงตรง (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน 3) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน ในด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย การพัฒนาการเขียนเค้าโครงงานวิจัย การติดตามและสนับสนุนการวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้ และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย การ

พัฒนาการเขียนเค้าโครงงานวิจัย การติดตามและสนับสนุนการวิจัย การเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ คณะครูโรงเรียนนิคมศิลปป้อนุสรณ์ จำนวน 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน แบบสอบถามสำหรับนักวิชาการ แบบประเมินรูปแบบการบริหารงานวิจัย แบบประเมินโจทย์วิจัย แบบประเมินเค้าโครงงานวิจัย แบบสอบถามการดำเนินการวิจัย แบบประเมินการเผยแพร่ผลการวิจัย แบบประเมินการนำผลการวิจัย และแบบวัดความพึงพอใจของครูผู้เข้ารับการอบรม ผลการวิจัยพบว่า 1) การปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัญหาการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนนิคมศิลปป้อนุสรณ์สำหรับครูและผู้บริหารมากที่สุด การส่งเสริมบุคลากรเข้ารับการอบรมการทำวิจัย การตั้งหัวข้อเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครง การสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แบบวัดนวัตกรรม 2) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียนโดยกระบวนการจัดการภายในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาโจทย์ปัญหาวิจัย ด้านพัฒนาเขียนเค้าโครง ด้านการติดตามและสนับสนุนการวิจัย ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัย และด้านการนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้ 3) ผลการดำเนินการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียนโดยกระบวนการจัดการภายในโรงเรียนนิคมป้อนุสรณ์ ในด้านพัฒนาโจทย์วิจัย การพัฒนาการเขียนเค้าโครงงานวิจัย การติดตามและสนับสนุนการวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ เกณฑ์ดี และ 4) ความพึงพอใจของครูโรงเรียนนิคมศิลปป้อนุสรณ์ โดยกระบวนการจัดการภายในโรงเรียน ในด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย การพัฒนาการเขียนเค้าโครงงานวิจัย การติดตามและสนับสนุนการวิจัยการเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ อยู่ในระดับมาก

สันสนีย์ อุดมอ่างและคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการพัฒนาโจทย์วิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการพัฒนาโจทย์วิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีการศึกษาสถานภาพศักยภาพการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยการจัดเวทีประชาคมที่ประกอบด้วยคณาจารย์จากทุกคณะ ทดลองพัฒนาโจทย์วิจัย ได้แก่ (1) พัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปอาหารและผลิตภัณฑ์มะขามหวาน (2) พัฒนาโจทย์วิจัยในพื้นที่เป้าหมาย (3) พัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับองค์กรท้องถิ่น (4) พัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับภาคีต่างๆ (5) พัฒนาโจทย์วิจัยจากงานวิจัยที่กำลังดำเนินการ ผลที่ได้จากการทดลอง ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาสถานภาพการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์พบว่า มีหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการงานวิจัย มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน มีคณะกรรมการพิจารณาทุนวิจัย มีการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัย และมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัย

2. ระบบบริหารจัดการพัฒนาโจทย์วิจัย ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

(1) กำหนดและทบทวนยุทธศาสตร์การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (2) กำหนดกรอบการวิจัย (3) กำหนดพื้นที่เป้าหมาย (4) วางแผนการพัฒนาโจทย์วิจัย (5) วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและโจทย์วิจัยแบบมีส่วนร่วม (6) ตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่ (7) ประเมินความเป็นไปได้ (8) จัดทำเอกสารสรุปโจทย์วิจัย โดยมีหน่วยจัดการงานวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

3. โจทย์วิจัยที่ได้ จากการพัฒนาระบบบริหารจัดการพัฒนาโจทย์วิจัยในรูปแบบต่างๆ พบว่า

(1) การพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปอาหารและผลิตภัณฑ์มะขามหวาน 26 โจทย์ (2) โจทย์ที่ได้จากการพัฒนาร่วมกับองค์กรท้องถิ่น 9 โจทย์ (3) โจทย์วิจัยที่ได้จากการพัฒนาร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน และสถาบันการศึกษา 10 โจทย์ (4) โจทย์วิจัยที่ได้จากพื้นที่เป้าหมาย 4 โจทย์ (5) และโจทย์วิจัยที่พัฒนาจากงานวิจัยที่กำลังดำเนินการ 5 โจทย์

พรรณิ แฝงกุลและคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อการท่องเที่ยวท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ด้วยการทดลองเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จัดกระบวนการพัฒนานักวิจัยและกระบวนการสนับสนุนการวิจัย ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วย หัวหน้า โครงการวิจัย นักวิจัย นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่ร่วมโครงการ และประชาชนที่เกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น 62 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการจัดประชุมเวทีศึกษาสถานภาพองค์ความรู้ท้องถิ่นและความต้องการของพื้นที่บริการ การประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และการจัดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการประชุมเวทีพัฒนายุทธศาสตร์การวิจัย และการประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาโจทย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับบริการได้รับองค์ความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาชุดโครงการวิจัย และข้อเสนอโครงการวิจัยระดับมาก สอดคล้องกับสารสนเทศที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการและผู้รับบริการที่การทดลอง

วิไลวรรณ วิภาจักษณกุล (2550) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และ (2) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การประชุม (Meeting) แบบสอบถาม (Questionnaire) การสัมภาษณ์ (Interview) และการศึกษาเอกสาร (Documentary review) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย

1. การศึกษาบทบาทการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า มหาวิทยาลัยมีสถาบันวิจัยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการวิจัย มีงบประมาณ

สนับสนุนการวิจัย บุคลากรในมหาวิทยาลัยมีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย มหาวิทยาลัยกำหนดให้งานวิจัยเป็นภาระงาน และมีความสามารถในการหาทุนสนับสนุนจากภายนอก

2. การศึกษาการบริหารจัดการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า มีการบริหารจัดการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเป็นขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน 1) สถาบันจัดทำเอกสารเงื่อนไขของแหล่งทุน 2) สถาบันวิจัยและพัฒนาประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้สนใจส่งข้อเสนอโครงการวิจัย 3) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย 4) การพิจารณาทุนภายในคณะ 5) การพิจารณาทุนภายนอก 6) จัดทำสัญญารับทุน

ระพีพรรณ สี่หะวงษ์ และคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนางานวิจัยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อศึกษาแนวคิดและรูปแบบการพัฒนางานวิจัยที่เหมาะสมของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และเพื่อเสนอแนะรูปแบบการพัฒนางานวิจัยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ การวิจัยนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากแบบสอบถาม จากงานสัมมนาการประชุมงานวิชาการ งานวิจัยของมหาวิทยาลัย ทั้ง 5 สถาบัน และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า นโยบายด้านวิจัยระดับชาติในแต่ละฉบับมีความสอดคล้องกันและมุ่งเน้นความสำคัญต่อการวิจัยมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านเศรษฐกิจและความต้องการด้านแรงงาน

ธนาวรรณ สุขเกษม และคณะ (2549) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จุดประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และเพื่อหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น วิธีการศึกษาวิจัยใช้วิธีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อระดมความคิดเห็นจากทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ แล้วสังเคราะห์รูปแบบของระบบการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ระบบการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วยระบบงานย่อย 4 ระบบ คือ ระบบการพัฒนาโจทย์วิจัย ระบบการพัฒนาข้อเสนอของงานวิจัย ระบบประเมินและติดตามผลงานวิจัย และระบบการเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งรูปแบบของระบบบริหารการจัดการงานวิจัยจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คเชนทร์ ช่อนกลิ่น และคณะ (2549) ได้วิจัยเรื่อง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย กรณีศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย กรณีศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ศึกษากระบวนการปัจจุบันและศึกษาความต้องการในด้านต่างๆ ของผู้ใช้ เพื่อให้ได้ระบบงานใหม่ที่ถูกต้องตาม

รูปแบบของหน่วยงานวิจัยได้มาวิเคราะห์และออกแบบระบบ การออกแบบฐานข้อมูล การออกแบบหน้าจอส่วนรับข้อมูล การออกแบบหน้าจอแสดงผล การพัฒนาโปรแกรมโดยใช้ภาษา PHP โดยใช้ฐานข้อมูล MySQL และใช้ Apache ทำหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ ผลของการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้ในประสิทธิภาพการใช้งานของโปรแกรมโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี

นาฏศุตา เชนนะสิริ และคณะ (2549) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนเมือง : กรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ร่งทางการวิจัย ในการนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนเมือง ได้ทำการพัฒนาและปรับปรุงระบบกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ทำวิจัย เน้นการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การจัดการระบบสารสนเทศ การสนับสนุนและการยกระดับงานวิจัย โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบที่มาของการเขียนแผนงานวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ ให้สามารถเขียนแผนงานวิจัยได้อย่างเหมาะสมและได้รับงบประมาณเพียงพอ ทำให้นักวิจัย 43 คน รวมงานวิจัย 15 เรื่อง ด้านการพัฒนานักวิจัยมีโครงการพัฒนานักวิจัยต่อเนื่อง เพื่อการทบทวนหลักการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีความเข้าใจหลักการและเทคนิคการวิจัย ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิจัยและนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาโครงร่างวิจัยของตนเอง ด้านการพัฒนาระบบสนับสนุนยกระดับงานวิจัย มีผู้ได้รับทุนนำเสนอผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และมีการจัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติแก่นักวิจัยและบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาวิจัย ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการมีข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยหมวด 2 การวิจัยและคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย พิจารณาก่อนกรองและคัดเลือกโครงการวิจัยที่ขอรับเงินอุดหนุน ติดตามความก้าวหน้าของโครงการ หมวด 4 เกี่ยวกับเงินอุดหนุนการวิจัยและแบบเสนอโครงการวิจัย รายงานความก้าวหน้า หมวด 5 เงินสมนาคุณการวิจัย เป็นค่าตอบแทนที่มหาวิทยาลัยให้แก่ผู้วิจัยหรือคณะผู้วิจัย และหมวด 6 รางวัลการวิจัย ให้กับผู้วิจัยที่ได้รับรางวัลดีเด่นจากหน่วยงานภายในและภายนอกประเทศ การพัฒนาการเผยแพร่กระบวนการเรียนรู้และการสร้างเครือข่าย มีการเก็บและนำเสนอข้อมูลด้านการวิจัยเผยแพร่ทางเอกสาร เอกสารประกอบการประชุม เผยแพร่ในรูปแบบซีดี และผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการบริหารจัดการ พบว่า มิติของกระบวนการพัฒนาทุกด้านอยู่ในระดับน้อย และประสงค์จะเห็นการพัฒนาด้านต่างๆ ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจหลังการปรับปรุงพัฒนากระบวนการต่างๆ โดยจัดอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

จินานาดย์ ไกรนารถ และคณะ (2548) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษาข้าวหอมมะลิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการงานวิจัย ในด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย และการ

พัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อศึกษาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย เพื่อศึกษาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยด้านการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัย และข้อเสนอโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

ผลการศึกษา พบว่า กรอบทิศทางการวิจัยกว้างเกินไปทำให้งานวิจัยที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายโดยมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งทุนสนับสนุนงานวิจัย เปิดโอกาสให้คณาจารย์ ดำเนินการวิจัยตามความสนใจ และความถนัด มีนโยบายการบริหารจัดการที่มีโครงสร้างและกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน แต่เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่จะมาปฏิบัติหน้าที่เฉพาะด้านบริหารจัดการงานวิจัย ทำให้การดำเนินการระวางต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเกิดความล่าช้าในแต่ละขั้นตอนหรือกิจกรรม

ศิริจรรย์ ผลพันธ์ (2547) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษานโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบัน และเพื่อเสนอแนะรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาในอนาคต การวิจัยนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ในเชิงลึกจากผู้บริหารงานวิจัยโดยตรง จำนวน 12 คน ในสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่ง ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายปิด ผลการศึกษาพบว่า นโยบายด้านวิจัยระดับชาติในแต่ละฉบับมีความสอดคล้องกัน โดยมุ่งเน้นการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศไทย ส่วนการบริหารงานวิจัยในภาพรวมเน้นการบริหารงานวิจัยแบบบูรณาการโดยใช้ระบบบริหารในรูปแบบชุดโครงการวิจัยและเครือข่ายวิจัย

พฤทธิ พงษ์สีดา (2546) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณ ผลการศึกษาพบว่า

1. การบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง
2. การบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหาร

โรงเรียนประถมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่า สูงกว่าปริญญาตรีและกำลังศึกษาปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

อายุ คิตติ (2545) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยส่งผลการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้คือ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 258 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน งบประมาณที่ใช้ การใช้เวลาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ การสร้างแรงจูงใจและเจตคติต่อการทำงานวิจัยในชั้นเรียน สามารถพยากรณ์ การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนจากผลงานวิจัยในชั้นเรียน ครูอาจารย์ และผู้บริหารมีความเห็นว่า การส่งเสริมบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนด้านงบประมาณ เวลาที่ใช้ในการทำงานวิจัย การสร้างแรงจูงใจ 2) และผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

อำนาจ สุวรรณสันติสุขและคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อทบทวนสถานภาพปัจจุบันของการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบระบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (ผ้าทอ) ในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ น่าน จำนวน 200 คน ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้ 1. สถานภาพการเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นอย่างไร 2. รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์เป็นอย่างไร

ปิยพร บัวเกิด (2544) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการเผยแพร่งานวิจัยของมหาวิทยาลัยของรัฐ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์คณะเกษตรและนักวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนาที่มีต่อรูปแบบการเผยแพร่งานวิจัยในปัจจุบันและที่ต้องการ 2) เสนอรูปแบบการเผยแพร่งานวิจัยของคณะเกษตรและสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน ได้รับคืนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 243 คน (ร้อยละ 66.7) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ (ร้อยละ 78.2) มีอายุราชการเฉลี่ย 18.23 ปี มีวุฒิทางการศึกษามานระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 49.4) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ

จินดารัตน์ รักษ์มณี และ รติการ อังกูร (2543) ได้วิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในด้านการกำหนดนโยบายและวางแผนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ การดำเนินงานหรือการปฏิบัติ การพัฒนาตนเอง และการใช้อ้างอิง นอกจากนี้ยังศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคจากการใช้งานวิจัยในด้านการประยุกต์ใช้งานวิจัยและการใช้งานภาษาในการเขียนรายงานการวิจัยอีกด้วย

ผลการศึกษาจากการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมาราช สรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มนักวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่นำผลการวิจัยไปใช้ในการอ้างอิงมากที่สุด
 โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน การเขียนตำรา/บทความทางวิชาการ และใช้อ้างอิงในการทำ
 วิจัยครั้งต่อไป 2) กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่นำผลการวิจัยไปใช้ในการอ้างอิง
 มากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยนำไปใช้อ้างอิงในการเรียนการสอน การบรรยาย อ้างอิงในการทำวิจัย
 และใช้ประกอบการเขียนตำราและบทความต่างๆ

ปัทม์ ทศนาวิวัฒน์ และคณะ (ม.ป.ป.) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยเริ่มต้นจากการทบทวนงานวิจัยที่ได้รับทุนจากคณะแพทยศาสตร์ 3 ปีย้อนหลัง ซึ่งพบว่า มีโครงการที่ทำแล้วเสร็จเพียงร้อยละ 34.6 และมีการส่งตีพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 17.6 ของโครงการที่ได้รับทุนทั้งหมด เมื่อศึกษาในรายละเอียดของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ย้อนหลัง 4 ปี พบว่ามีเพียง 38 เรื่อง (11.7%) ที่มีศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ในการรักษาพยาบาลและพัฒนา ในเชิงพาณิชย์ได้ และยังไม่มีความชัดเจนว่า ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ในระยะต่อมามีคณะผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทุนวิจัยของคณะแพทยศาสตร์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งพบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและมีการจัดสรรทุนวิจัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมีระบบการสนับสนุนด้านการตีพิมพ์ที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม อุปสรรคที่ทำให้กระบวนการบริหารวิจัยยังไม่ครบวงจร ยังมีอยู่อีกหลายประการ นั่นคือ 1) นักวิจัยเน้นการสร้างผลงานมากกว่าการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้เพราะคณะแพทยศาสตร์ ไม่ได้กำหนดทิศทางการวิจัยให้ชัดเจน หัวข้อการวิจัยจึงเป็นไปตามความคิดของนักวิจัยอย่างอิสระ 2) เกณฑ์การ

พิจารณาทุนวิจัย ยังให้ความสนใจในการนำไปใช้ประโยชน์น้อย 3) ขาดระบบการติดตามประเมินผลการวิจัยให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด 4) ขาดขบวนการเชื่อมโยงในการนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทางคลินิก และ 5) บุคลากรของฝ่ายวิจัยมีน้อย จึงไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่นักวิจัยในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น การขอจดสิทธิบัตร และการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยในทางคลินิก

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ สถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย
2. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและกิจกรรมวิจัย
 - 3.1 ขั้นตอนการสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา
 - 3.2 ขั้นตอนการค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ
 - 3.3 ขั้นตอนการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ
4. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ และวิทยาลัยชุมชนปัตตานี สงขลา จำนวน 9 สถาบัน

กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจาก 9 สถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวน (คน)
1. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	16
2. มหาวิทยาลัยทักษิณ	30
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	17
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	20
5. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	33
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	17
7. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	45
8. วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ	2
9. วิทยาลัยชุมชนปัตตานี	8
รวมทั้งสิ้น	188

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้การสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มประกอบด้วยผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 18 คน ดังนี้

สถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 1 คน และมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน

สถาบันอุดมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 4 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 1 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 9 คน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 4 คน มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา จำนวน 1 คน

สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 1 แห่ง คือ วิทยาลัยชุมชนปัตตานี จำนวน 1 คน

กลุ่มเป้าหมายในการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยวิจัย จำนวน 4 คน ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
2. ผู้อำนวยการสำนักงานประสานงานภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
3. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
4. อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออก 2 ประเภท

1. วิธีการค้นหาแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Management-KM) การใช้บัตรรายการและการจัดลำดับความสำคัญ (Card-technique & Priority-setting) การสนทนากลุ่ม และการจัดระดมความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบ World café

2. วิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การจดบันทึก การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการถอดบทเรียน

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้ คือ

- 1) แบบสอบถาม
- 2) แบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกิจกรรมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2554 จนถึง เดือนเมษายน 2555 ตามขั้นตอนการจัดทำกิจกรรมวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ขั้นการสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

ขั้นตอนนี้ มุ่งตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 คือ เพื่อสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตที่กำหนด ประเด็นที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) สภาพการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยที่ผ่านมา (3 ปีย้อนหลังนับจากปีที่สำรวจ) และ 2) แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การการใช้ประโยชน์
3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความสมบูรณ์ขึ้น
4. นำเครื่องมือที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น
5. นำเครื่องมือที่ได้รับการแก้ไขมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับจริง
6. พิมพ์แบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับเจ้าหน้าที่วิจัยกรอกข้อมูลแบบสรุป สภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
เครือข่ายการวิจัยสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

ชุดที่ 2 สำหรับนักวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง โดยให้ใส่เครื่องหมายถูก
ลงในช่อง ☐ หรือเติมคำลงในช่องว่าง

7. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามส่งไปเป้าหมาย จำนวน 2 ชุด เพื่อความ
สะดวกในการสอบถามและการส่งคืน

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นการค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ขั้นตอนนี้ มุ่งตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 เพื่อค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการ
งานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ จึงได้เริ่มต้นงานวิจัยจากการให้ผู้บริหาร/หัวหน้างานวิจัย นักวิจัย และ
เจ้าหน้าที่วิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่างได้เข้าใจสภาพการดำเนินงานวิจัย
ไปใช้ประโยชน์ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ซึ่งมี
กิจกรรมย่อย 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Management-KM)

วัตถุประสงค์ รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. สำรวจความคิดเห็น โดยใช้บัตรรายการ (Card Technique) และจัดลำดับความสำคัญ
(Priority Setting) และสรุปผล

2. จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอผลการสำรวจเกี่ยวกับแนวทางการใช้ประโยชน์จาก
งานวิจัย

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. บุคลากรจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 10 คน
2. บุคลากรจากมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา จำนวน 2 คน
3. บุคลากรจากสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
งานวิจัย จำนวน 8 คน

สถานที่และเวลา ห้อง 20-102 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวิชราลงกรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา วันที่ 27 พฤษภาคม 2554

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. ได้ทราบถึงสรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

กิจกรรมที่ 2 การสนทนากลุ่ม

วัตถุประสงค์ รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
2. ประชุมกลุ่มย่อย เพื่อทำความเข้าใจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

2. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. ผู้บริหาร/หัวหน้างานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และวิทยาลัยชุมชนปัตตานี จำนวน 6 คน
2. นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 6 คน
3. เจ้าหน้าที่วิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 3 คน

สถานที่และเวลา ห้องประชุมกลางชล ชั้น 2 โรงแรมซี เอส จังหวัดปัตตานี วันที่ 14 กรกฎาคม 2554

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. ทำให้เข้าใจสภาพการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

2. ทำให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

กิจกรรมที่ 3 การสัมภาษณ์

วัตถุประสงค์ รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

2. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ผู้ร่วมกิจกรรม

1. ผู้บริหารจากสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยมหวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 1 คน
2. ผู้บริหารจากสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 1 คน
3. ผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน

สถานที่และเวลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ดำเนินการจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

1. วันที่ 19 กรกฎาคม 2554 เวลา 11.55 น. สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. วันที่ 19 กรกฎาคม 2554 เวลา 15.05 น. สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. วันที่ 19 กรกฎาคม 2554 เวลา 09.45 น. สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. ทำให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

กิจกรรมที่ 4 การระดมความคิดเห็น

วัตถุประสงค์ การระดมความคิดเห็น ในการค้นหาแนวทางการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยใน 6 ประเด็นดังนี้ 1) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ 2) การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ 3) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย 4) การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ 5) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ 6) การใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม

วิธีดำเนินการกิจกรรม

1. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย และนิยามการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยใน 6 ประเด็น

2. ประชุมเสวนา เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ” โดยใช้รูปแบบ World café

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. อาจารย์นักวิจัย และเจ้าหน้าที่วิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 6 คน
2. อาจารย์นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 16 คน
3. อาจารย์นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา จำนวน 6 คน

สถานที่และเวลา ห้องประชุมราทัศน์ โรงแรมอิมพีเรียล จังหวัดนครราชสีมา วันที่ 27 มีนาคม 2555

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

ทำให้ได้แนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ใน 6 ประเด็นดังนี้
 1) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ 2) การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ 3) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย
 4) การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ 5) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ 6) การใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม ของสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

ขั้นการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ขั้นตอนนี้ มุ่งตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ดังนั้น จึงได้เริ่มต้นงานวิจัยจากการนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์แล้ว ดำเนินการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ นำเสนอรูปแบบที่กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ เหมาะสำหรับการนำไปปฏิบัติตามบริบทของสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามแนวการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ตามหลักตรรกะ เทียบเคียงกับ แนวคิด ทฤษฎี ควบคู่ไปกับการศึกษาบริบทและเพื่อให้การวิเคราะห์มีความชัดเจนเชิงรูปธรรม ในการวิเคราะห์ยังอาศัยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ นำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
3. ผลการวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ
4. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

จากการรวบรวมแบบสอบถาม เรื่อง สภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของเครือข่ายการวิจัยสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวิจัย จำนวน 188 คน เมื่อทำการวิเคราะห์จำแนกตามตัวแปรต่างๆ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 1 – 8

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่		
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	16	8.51
มหาวิทยาลัยทักษิณ	30	15.96
รวม	46	24.47
มหาวิทยาลัยใหม่		
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	17	9.04
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	20	10.64
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	33	17.55
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	17	9.04
รวม	87	46.28

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยเอกชน		
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	45	23.94
รวม	45	23.94
วิทยาลัยขนาดเล็ก		
วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ	2	1.06
วิทยาลัยชุมชนปัตตานี	8	4.26
รวม	10	5.32
รวมทั้งสิ้น	188	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักวิจัยสังกัดกลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 46.28 รองลงมาเป็นนักวิจัยสังกัดกลุ่มมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.47 และร้อยละ 23.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยและวุฒิการศึกษาสูงสุด

ตัวแปร ที่ศึกษา	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (คน)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัย ใหม่		มหาวิทยาลัย เอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ประสบการณ์ใน การทำวิจัย ต่ำกว่า 3 ปี	3	6.52	29	33.33	22	48.89	3	30.00	57	30.32
3 – 5 ปี	10	21.74	26	29.89	14	31.11	2	20.00	52	27.66
6 – 10 ปี	8	17.39	18	20.69	6	13.33	-	-	32	17.02
มากกว่า 10 ปี	25	54.35	14	16.09	3	6.67	2	20.00	44	23.40
ไม่ระบุ	-	-	-	-	-	-	3	30.00	3	1.60
รวม	46	100	88	100	45	100	10	100	188	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร ที่ศึกษา	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (คน)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัย ใหม่		มหาวิทยาลัย เอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ประสบการณ์ใน การทำวิจัย										
วุฒิการศึกษสูงสุด ปริญญาตรี	1	2.17	3	3.45	2	4.44	-	-	6	3.19
ปริญญาโท	15	32.61	74	85.06	40	88.88	9	90.00	138	73.40
ปริญญาเอก	30	65.22	10	11.49	3	6.67	1	10.00	44	23.40
รวม	46	100	87	100	45	100	10	100	188	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.32 รองลงมา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.66 และ ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 73.40 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 23.40 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย
ช่วงปี พ.ศ. 2551-2553

ประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำ วิจัย	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (คน)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เป็นหัวหน้าโครงงาน	13	28.26	38	43.68	12	26.67	7	70.00	70	37.23
เป็นคณบดีนักวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัย	2	4.35	18	20.69	21	46.67	3	30.00	44	23.40

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำ วิจัย	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (คน)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เป็นทั้งหัวหน้า โครงการและคณะ นักวิจัยหรือผู้ร่วม วิจัย	31	67.39	31	35.63	12	26.67	0	0.00	74	39.36
รวม	46	100	87	100	45	100	10	100	188	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย โดยเป็นทั้งหัวหน้าโครงการและคณะนักวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัย คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมาเป็นหัวหน้าโครงการ คิดเป็นร้อยละ 37.23 และเป็นคณะนักวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัย คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พบว่า มีเพียงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่เท่านั้น ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นทั้งหัวหน้าโครงการและคณะนักวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำวิจัย	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เป็นหัวหน้าโครงการ	131	56.22	153	62.70	34	43.59	9	69.23	327	57.57
เป็นคณะนักวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัย	102	43.78	91	37.30	44	56.41	4	30.77	241	42.43
รวม	233	100	244	100	78	100	13	100	568	100

จากตารางที่ 4 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 57.57 ของทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการในฐานะเป็นหัวหน้าโครงการ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 56.41 ของงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการในฐานะคณะวิจัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพการนำไปใช้ประโยชน์

สภาพการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (คน)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
นำไปใช้ประโยชน์	36	78.26	51	58.62	18	40.00	3	27.27	108	57.45
ไม่ได้ใช้ ประโยชน์	10	21.74	37	41.38	27	60.00	7	72.73	80	42.55
รวม	46	100	88	100	45	100	10	100	188	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คิดเป็น ร้อยละ 57.45 ของผู้ตอบทั้งหมด

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามสภาพการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สภาพการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้นำไปใช้ ประโยชน์	106	45.49	87	35.66	25	32.05	5	38.46	223	39.26
ไม่ได้นำไปใช้ ประโยชน์	127	54.51	157	64.34	53	67.95	8	61.54	345	60.74
รวม	233	100	244	100	78	100	13	100	568	100

จากตารางที่ 6 พบว่า งานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์มีเพียงร้อยละ 39.26 ของทั้งหมด ในจำนวนนี้ งานวิจัยของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ถูกนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ โดยให้นักวิจัย 1 คนตอบได้ไม่เกิน 3 เรื่อง ซึ่งได้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยทั้งหมด 171 เรื่อง ผลการวิเคราะห์จำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและตัวแปรที่มีคือ ชนิดของโครงการ ปี พ.ศ. ที่ได้รับทุน ปี พ.ศ. ที่ทำแล้วเสร็จ และแหล่งทุน ปรากฏดังตารางที่ 7-8

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา								รวม จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่		มหาวิทยาลัยใหม่		มหาวิทยาลัยเอกชน		วิทยาลัย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ชนิดโครงการ										
ชุด	16	22.22	10	14.29	4	16.67	1	20	31	18.13
เดี่ยว	53	73.61	60	85.71	17	70.83	4	80	134	78.36
ไม่ระบุ	3	4.17	0	0	3	12.5	0	0	6	3.51
รวม	72	100	70	100	24	100	5	100	171	100
ปี พ.ศ. ที่ได้รับ ทุน										
2551	27	37.5	22	31.43	5	20.83	2	40	56	32.75
2552	16	22.22	18	25.71	8	33.33	1	20	43	25.15
2553	19	26.39	21	30	7	29.17	1	20	48	28.07
ไม่ระบุ	10	13.89	9	12.86	4	16.67	1	20	24	14.04
รวม	72	100	70	100	24	100	5	100	171	100
ปี พ.ศ. ที่ทำแล้ว เสร็จ										
2551	2	2.78	9	12.86	0	0	2	40	13	7.60
2552	22	30.56	15	21.43	5	20.83	1	20	43	25.15
2553	18	25	31	44.29	3	12.5	2	40	54	31.58
2554	19	26.39	12	17.14	11	45.83	0	0	42	24.56
ไม่ระบุ	11	15.28	3	4.28	5	20.83	0	0	19	11.11
รวม	72	100	67	100	24	100	5	100	171	100
แหล่งทุน										
บคส.	3	4.17	12	17.14	0	0	0	0	15	8.77
วช.	15	20.83	5	7.14	4	16.67	0	0	24	14.04
สกอ.	6	8.33	5	7.14	7	29.17	0	0	18	10.53
สอ.บต.	1	1.39	0	0	0	0	0	0	1	0.58
งบแผ่นดิน	42	58.33	44	62.86	9	37.5	4	80	99	57.89
ไม่ระบุ	5	6.94	4	5.71	4	16.67	1	20	14	8.18
รวม	72	100	70	100	24	100	5	100	171	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานวิจัยแบบโครงการเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 78.36 สำหรับปี พ.ศ. ที่ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในปี พ.ศ. 2551 คิดเป็นร้อยละ 32.75 ส่วนแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นงบแผ่นดิน คิดเป็นร้อยละ 57.89

ตารางที่ 8 จำนวนงานวิจัยจำแนกตามประเภทงานวิจัย

ประเภทงานวิจัย	กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา				รวมจำนวน (เรื่อง)
	มหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่	มหาวิทยาลัยใหม่	มหาวิทยาลัย เอกชน	วิทยาลัย	
สำรวจ	24	28	8	2	62
ทดลอง	28	28	1	1	58
PAR	0	5	6	0	7
พัฒนา	18	10	3	1	32
ประวัติศาสตร์	3	1	1	2	7
อื่นๆ	6	7	0	0	13

หมายเหตุ ผู้ตอบอาจตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานวิจัยเชิงสำรวจ รองลงมาคือวิจัยเชิงทดลอง และวิจัยพัฒนา ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการรวบรวมแบบสอบถาม เรื่อง สภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 188 คน ที่มีผลงานวิจัย รวม 171 เรื่อง ได้นำเสนอการนำไปใช้ประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย และการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์แยกตามจุดมุ่งหมายการทำวิจัย และการใช้ประโยชน์จากการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 9 - 11

ตารางที่ 9 จำนวนงานวิจัย จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย

จุดมุ่งหมายในการทำวิจัย	จำนวน (เรื่อง)
สร้างองค์ความรู้/บูรณาการความรู้	95
แก้ปัญหา/ควบคุมปัญหาในพื้นที่	52
พัฒนานักวิจัย/สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่	39
พัฒนาภูมิปัญญา	25
สร้างและพัฒนานวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์	23
สร้างเครือข่ายร่วมมือระหว่างองค์กร	22
สร้าง/พัฒนาสื่อการเรียนการสอน	2
พัฒนาองค์กร/ระบบบริหาร	4
พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	5
อื่นๆ	8

หมายเหตุ ผู้ตอบอาจตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 9 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการทำวิจัยเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้/บูรณาการความรู้ รองลงมา คือ การแก้ปัญหา/ควบคุมปัญหาในพื้นที่ และการพัฒนานักวิจัย/สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนงานวิจัย จำแนกตามการใช้ประโยชน์จากการทำวิจัย

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	จำนวน (เรื่อง)
การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ	
บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน	113
บูรณาการเข้ากับการบริการวิชาการแก่สังคม	68
ผลิตหนังสือ/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน	19
บูรณาการเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	7
ปฏิบัติการร่วมบริษัทเป็นข้อมูลในการศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในการผลิต	2
อื่นๆ	4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	จำนวน (เรื่อง)
การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ	
จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงาน	61
ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	57
เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ	36
จัดนิทรรศการ	22
ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ	20
เว็บไซต์	13
วิทยุ/โทรทัศน์	11
ร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติ	3
ห้องสมุด	2
ตีพิมพ์วารสารมหาวิทยาลัย	2
เสนอผลงานแก่ชุมชน 14 ภาคใต้	1
อื่นๆ	3
การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย	
จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยในองค์กร	37
จัดทำแผนงานหรือแผนพัฒนาองค์กร	30
กำหนดตัวชี้วัด ทดึกาหรือระเบียบภายในองค์กร	21
ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย	17
หลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ	5
อื่นๆ	4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	จำนวน (เรื่อง)
การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่	
พัฒนาคุณภาพชีวิต	47
ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่	43
พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	39
พัฒนาอาชีพ	30
พัฒนาฐานข้อมูลในชุมชน	19
อื่นๆ	5
การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	
ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ทรัพยากร	20
พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	15
เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า	11
เส้นทางการตลาด	0
ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า	12
ลดการนำเข้าสินค้า	5
เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก	2
รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก	1
อื่นๆ	3
การใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม	
สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ	41
สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ	26
สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ	14
สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร	14
จัดเว็บไซต์/ฐานข้อมูล/Blog นักวิจัย	13
สร้าง/พัฒนาเครือข่ายชุมชน	3
พัฒนาดนเองสู่สังคมนักวิจัย	2
อื่นๆ	4

จากตารางที่ 10 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการในลักษณะของการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน รองลงมาเป็นการบูรณาการเข้ากับการบริการวิชาการแก่สังคม

สำหรับการใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะส่วนใหญ่จะเป็นการจัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงาน รองลงมา
เป็นตีพิมพ์วารสารระดับชาติ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์น้อยที่สุด

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยที่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
ได้รับการคุ้มครองแล้ว		
สิทธิบัตร	3	1.75
อนุสิทธิบัตร	1	0.58
ลิขสิทธิ์	1	0.58
อยู่ระหว่างการเตรียมยื่นขอรับการคุ้มครอง		
สิทธิบัตร	1	0.58
อนุสิทธิบัตร	1	0.58

จากตารางที่ 11 พบว่าได้รับการคุ้มครองเป็นสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 1.75 และอนุ
สิทธิบัตรกับลิขสิทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 0.58 ตามลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด อยู่ระหว่างการ
การเตรียมยื่นขอรับการคุ้มครองเป็นสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 0.58 ของผู้ตอบ
แบบสอบถามทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก สทนากลุ่ม และจัดเวที
ระดมความคิดเห็น จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร
เจ้าหน้าที่วิจัย และอาจารย์ที่เป็นนักวิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 47 คน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้จำแนกแนวทาง
ในการใช้ประโยชน์ไว้ 6 ด้าน ดังนี้ คือ 1) การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัย
ไปใช้บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การเขียนเอกสาร ตำรา หนังสือ แบบเรียน การบริการ
วิชาการ เช่น การฝึกอบรมให้ความรู้ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2) การใช้ประโยชน์ในเชิง
สาธารณะ ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชน เช่น เผยแพร่องค์
ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม วิถีประชาธิปไตย วิถีชีวิตแบบ
เศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น โดยทำการเผยแพร่ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ นิทรรศการ ไปสเตอร์ การนำเสนอด้วย
วาจา 3) การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการ
กำหนดนโยบาย จัดทำแผน กำหนดระเบียบ กติกา หรือตัวชี้วัดภายในองค์กร เช่น แผนการ
ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือการกำหนดตัวชี้วัดด้านการวิจัยภายในองค์กร การจัดประชุมปฏิบัติการ

นักวิจัย การจัดอบรมนักวิจัยทุกระดับ 4) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตสินค้าและผู้ส่งออกสินค้า การลดต้นทุนการผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การขนส่ง การนำเข้าและการส่งออกสินค้า การรับรองมาตรฐานในการผลิตและการส่งออกสินค้า เส้นทางการตลาด 5) การใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้พัฒนาชุมชน เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฐานข้อมูล การต่อยอดโครงการวิจัยเพื่อประโยชน์ชุมชน และ 6) การใช้ประโยชน์ในเชิงทุนทางสังคม ซึ่งหมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยทุกระดับชาติและนานาชาติ สมาชิกวารสาร สังคมออนไลน์เครือข่ายนักวิจัยผ่านเว็บไซต์ หรือฐานข้อมูล หรือเว็บบล็อก

ผลการวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ทั้ง 6 ด้าน สรุปได้ดังนี้ คือ

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการพัฒนาประเด็นวิจัยที่มีผลกระทบ (Impact) ซึ่งต้องกำหนดเป็นเงื่อนไขในการทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่ชัดเจน และมีเกณฑ์การประเมินที่ให้มีความสำคัญกับประโยชน์ในด้านของการบูรณาการงานวิจัยกับพันธกิจอีก 3 ด้าน โดยมีผลผลิตในลักษณะหนังสือ ตำรา หลักสูตรที่ใช้บริการวิชาการ ตลอดจนการสืบสานศิลปวัฒนธรรม
2. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงานอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน
3. มีการสร้างความเข้าใจ แก่นักวิจัย ตั้งแต่ก่อนเริ่มทำการวิจัยว่ามุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
4. มีการวางแผนบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมค้นหาปัญหาหรือความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย โดยจะต้องให้อาจารย์หรือผู้วิจัยมีเวลาเพียงพอสำหรับการนิเทศ ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ

1. ทำการสังเคราะห์ผลงานวิจัยให้อยู่ในรูปแบบคู่มือหรือชุดความรู้ โดยทำการแปลงจากภาษาวิชาการให้เป็นภาษาชาวบ้าน ที่อ่านเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติตามได้

2. จัดเวทีสำหรับนักวิจัยพบกลุ่มเป้าหมาย (User) เพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การจัดนิทรรศการ สาธิต ฉายวิดีโอทัศน์ตามงานวัด การจัดหน่วยบริการวิชาการหรือห้องสมุดเคลื่อนที่ เป็นต้น

3. มีหน่วยรับผิดชอบในการทำหน้าที่ สร้างสื่อ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์สื่อประกอบผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การสร้างสื่อที่มีการเคลื่อนไหว หรือสื่อมัลติมีเดีย หรือหนังสือ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยบนพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ ทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจและเป็นเกียรติประวัติให้แก่นักวิจัยผู้ที่ได้สร้างชื่อเสียงและได้รางวัลต่างๆ แก่มหาวิทยาลัย เป็นต้น

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย

1. มีมาตรการในการผลักดันหรือต่อยอดในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การกำหนดตัวชี้วัด (PI) ให้นักวิจัยทำข้อตกลงร่วมมือ (MOU) กับกลุ่มเป้าหมาย (User) เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ การกำหนดให้นักวิจัยเขียนรายงานผลการวิจัยและบทคัดย่อเพิ่มเติมในส่วนของการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จริงกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

2. จัดทำแผนแม่บทหรือแผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยให้ทันสมัย และกระจายทุนอุดหนุนการวิจัยตามสัดส่วนของประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกับแผนที่วางไว้

3. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน

4. นักวิจัยและหน่วยที่เกี่ยวข้อง ทำการนำเสนอผลการวิจัยต่อผู้บริหารและนักการเมืองในทุกระดับ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านการกำหนดนโยบายและการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัย

5. มีหน่วยรับผิดชอบในการทำหน้าที่ กำหนดแผนยุทธศาสตร์การวิจัย กำหนดตัวชี้วัดนักวิจัย ทำการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่

1. นักวิชาการลงพื้นที่ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นปัญหาของชุมชนหรือความต้องการของชุมชน
2. เปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนงบประมาณ โดยจะต้องชี้ให้เห็นผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำวิจัย ในทุกขั้นตอน ซึ่งอาจจะประกอบไปด้วย ผู้นำชุมชน อสม. นักการศึกษาควรมีการทำ MOU ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้ใช้ประโยชน์ และมี TOR ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน
3. กำหนดสัดส่วนงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยเชิงพื้นที่ที่ชัดเจน ควรสนับสนุนให้นักวิจัยทำงานแบบ ผู้ที่เป็นเจ้าของปัญหา เข้ามามีส่วนร่วมในการทำวิจัย
4. ให้จัดสรรทุนแบบต่อเนื่อง สำหรับงานวิจัยที่มีผลกระทบทางบวกที่เห็นเป็นรูปธรรม
5. มีการจัดการเรื่องการสื่อสาร ใช้การสื่อสารเชิงบวกกับพื้นที่ ก่อนดำเนินการทำวิจัย โดยมีการศึกษาบริบทและชี้แจงโครงการเพื่อสร้างความเข้าใจ
6. ควรจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน อีกทั้งเป็นการประหยัดเวลาและงบประมาณ
7. ให้นักวิจัยมีการติดตามงานภายหลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จ เพื่อให้ความช่วยเหลือหากพบว่ามีปัญหา
8. หน่วยงานของรัฐควรให้ความสำคัญและใช้งานวิจัยในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์กร
9. ให้นำเสนอผลการวิจัยตามความเป็นจริง ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น
10. คำนึงข้อมูลการวิจัยสู่ชุมชนโดยใช้ภาษาง่ายๆที่ชุมชนสามารถเข้าใจได้

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

1. ให้มีองค์กรที่รับผิดชอบเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามาดูแล เพื่อให้ความรู้ในเรื่องสิทธิประโยชน์ที่นักวิจัยควรจะได้รับอีกทั้งมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง เพื่อทำหน้าที่ให้ความรู้ติดตามและประสานงาน ซึ่งเจ้าหน้าที่ควรจะเป็นนักคิดหรือผู้มีความรู้ทางกฎหมาย
2. กำหนดสัดส่วนหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทุน เพื่อเพิ่มงานวิจัยเชิงพาณิชย์ อีกทั้งสร้างแรงจูงใจหรือเสริมแรงให้มีการทำวิจัยเชิงพาณิชย์กันมากขึ้น
3. ให้มีเครือข่ายนักวิจัยและเครือข่ายผู้ประกอบการ รวมทั้งเครือข่ายจัดการเพื่อให้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

4. สร้างกฎระเบียบบังคับส่วนอัตราส่วนหรือลดภาระงานทางด้านการสอนเพื่อให้สามารถทำงานวิจัยด้านเชิงพาณิชย์กันมากขึ้น ค้นหาโจทย์วิจัยเชิงพาณิชย์ระดับชุมชน
5. จัดเวทีนัดพบระหว่างนักวิจัยกับผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนทุนวิจัย อีกทั้งแสวงหาทุนวิจัยจากบริษัทต่างๆ
6. เชิญบริษัทหรือองค์กรนักวิจัยที่ประสบผลสำเร็จในการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา มาเล่าประสบการณ์ ขั้นตอนการจดสิทธิบัตร (IP)

แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม

1. ควรมีเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ และเครือข่ายภูมิปัญญาในพื้นที่
2. ควรจัดทำทำเนียบข้อมูลนักวิจัยเพื่อติดต่อประสานงานสำหรับการทำวิจัยเชิงสหวิทยาการและ/หรือจัดทำชุดโครงการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่าย

ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

จากผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ทั้ง 6 ด้านนั้น เมื่อนำมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทุกมิติเรื่องการบริหารจัดการงานวิจัยในมหาวิทยาลัย ทำให้ได้ข้อสรุปว่ารูปแบบทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

โครงสร้างขององค์กร

ในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ จำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้นักวิจัยสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“การสนับสนุนงานวิจัยต้องมีการส่งลูกต่อ จะมีหน่วยงานที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างสำนักวิจัยกับหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์”

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1

“อยากเห็นศูนย์หรือสถาบันทำบทบาทที่น่าจะเป็นประโยชน์ คือ การทำหนังสือสารคดี ในการเผยแพร่ สื่อสารความรู้จากงานวิจัย ทำให้ได้เห็นภาพเคลื่อนไหว... ใช้ภาษาที่ชาวบ้านเข้าใจง่ายๆ”

ผู้เข้าร่วมเวที 1

“ควรมีหน่วยรับผิดชอบทำหน้าที่เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์”

ผู้เข้าร่วมเวที 2

“ควรมีหน่วยงานในองค์กรดูแลการจดสิทธิบัตร”

ผู้เข้าร่วมเวที 3

“ควรมีหน่วยงานไปติดตาม เมื่อทำวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้ความช่วยเหลือกรณีที่บ้านมีปัญหา”

ผู้เข้าร่วมเวที 4

“ควรมีหน่วยที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ความต้องการแล้วจัดทำเป็นฐานข้อมูล (Database)”

ผู้เข้าร่วมเวที 5

ดังนั้น โครงสร้างขององค์กรที่มุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ จักต้องมีหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบงานอีก 5 ด้านดังนี้ คือ

1) หน่วยประชาสัมพันธ์ ที่ทำหน้าที่คัดเลือกองค์ความรู้จากการวิจัย วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนั้น ประสานฝ่ายผลิตสื่อ และดำเนินการประชาสัมพันธ์ความรู้จากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะในรูปแบบต่างๆ เช่น แจกแผ่นพับ เขียนข่าวลงหนังสือพิมพ์ จัดรายการวิทยุ เผยแพร่ทางโทรทัศน์ จัดนิทรรศการ เป็นต้น

2) หน่วยผลิตสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่เลือกรูปแบบในการนำเสนอความรู้จากงานวิจัยให้เหมาะสมแก่กลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนั้น และจัดทำสื่อเพื่อส่งมอบให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ดำเนินการต่อไป (ทั้งนี้อาจจัดให้มีการสัมภาษณ์เจ้าของผลงานวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเป็นการยกย่องให้เกียรติ)

3) หน่วยประสานการใช้ประโยชน์และจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา มีหน้าที่ประสานการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในเชิงพาณิชย์ มีการจัดเวทีนัดพบระหว่างผู้ประกอบการกับนักวิจัย เป็นผู้แสวงหาแหล่งทุนสำหรับการต่อยอดงานวิจัยในรูปแบบการลงทุนร่วมกัน มีการให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์และการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการอำนวยความสะดวกให้แก่ักวิจัยในเรื่องการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

4) หน่วยติดตามประเมินผล มีหน้าที่ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัยว่าเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ทั้งในด้านระยะเวลา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนแผนการถ่ายทอดความรู้สู่สาธารณะ ตามที่ระบุไว้ในข้อเสนอโครงการ

5) หน่วยสำรวจความต้องการและจัดทำฐานข้อมูล มีหน้าที่สำรวจความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ วิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อกำหนดประเด็นโจทย์วิจัยเอาไว้ล่วงหน้า มีการจัดทำฐานข้อมูลโจทย์วิจัย สังกะเคราะห์ภาพรวมของงานวิจัยในมหาวิทยาลัยตามประเด็นแผนยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ และจัดหมวดหมู่สภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การบริหารจัดการงานวิจัย

การบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ มุ่งเน้นที่การจัดการผลงานวิจัยที่อยู่ในชั้นปลายน้ำ แต่ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพราะไม่สามารถแยกขาดออกจากกันได้ ดังกล่าวที่ว่า

“แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์งานวิจัยเชิงวิชาการ ต้องมองตั้งแต่ต้นน้ำ ตั้งแต่การพัฒนา และการสร้างข้อกำหนดเงื่อนไขในการจัดทำข้อเสนอ โครงการจัดทำงานวิจัย เป็นงานวิจัยที่เกิด *Out come* และเกิด *Impact*”

นักวิจัย 1

“จะทำงานวิจัยก็ควรที่จะมีโจทย์วิจัย ที่มองภาพถึงการ ใช้ประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้น โจทย์วิจัย มาจากพื้นที่ชุมชน เน้นการที่จะถ่ายทอดนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และการทำงานวิจัยแต่ละอย่าง ถ้าจะบูรณาการกับการเรียนการสอน ก็ต้องมีการที่จะดึงผู้ที่จะเรียนรู้ คือ นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย เพื่อมีการสอนให้เห็นหลักการวิคิดหรือกระบวนการวิจัย”

นักวิจัย 2

“ควรมีมาตรการหรือผลักดันเป็นรูปธรรม เพื่อให้ส่งผลต่อความสามารถในการไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง เองงานวิจัยไปต่อยอดกับชุมชน อาจจะมีตัวชี้วัดของนักวิจัยเลย”

นักวิจัย 3

“การบูรณาการเรียนการสอนกับการวิจัย และเราใช้ประโยชน์อีกด้านหนึ่งคือ ระหว่างการทำวิจัย กับอีกประเด็นหนึ่งหลังจากที่เสร็จทำวิจัย และได้รูปแบบของวิธีการวิจัยกับผลิตภัณฑ์หนึ่ง ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนอื่นด้วย”

นักวิจัย 5

ดังนั้นการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ จึงออกแบบเอาไว้ทั้ง 3 ด้าน คือ

การบริหารจัดการต้นน้ำ ต้องจัดการในเรื่องของประเด็นการวิจัยและโจทย์วิจัยให้ชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อชุมชนอย่างแท้จริง และต้องจัดการในเรื่องของการกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนในการจัดสรรทุนที่ชัดเจนว่ามุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ด้านใดมากในแต่ละปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยด้วย นอกจากนี้ยังมีการเสนอให้บูรณาการงานวิจัยกับการสอน ดังนั้นจะต้องมีการจัดการในเรื่องของการจัดแบ่งเวลาสอน เวลาเรียนเพื่อให้อาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาสามารถลงชุมชนได้ อีกทั้งต้องลดภาระการสอนของนักวิจัยเพื่อให้มีเวลาสำหรับการติดตามนิเทศงานนักศึกษาที่กำลังเรียนรู้งานด้วยกระบวนการวิจัยอยู่ในชุมชน

การบริหารจัดการกลางน้ำ ต้องจัดการในเรื่องของการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยต่างสาขาที่มีองค์ความรู้ที่ต่างกัน เพราะงานวิจัยที่มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ได้จริงนั้น จำเป็นต้องมีการบูรณาการความรู้ หรือทำงานในลักษณะของชุดโครงการ หรือทำงานเป็นเครือข่าย ดังนั้นต้องมีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยในเรื่องการทำวิจัยแบบบูรณาการ ให้เรียนรู้วิธีคิดค้นปัญหา ร่วมกัน ตลอดจนการนำเสนอองค์ความรู้ที่เป็นผลจากการบูรณาการศาสตร์ นอกจากนี้จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่ักวิจัยด้วย

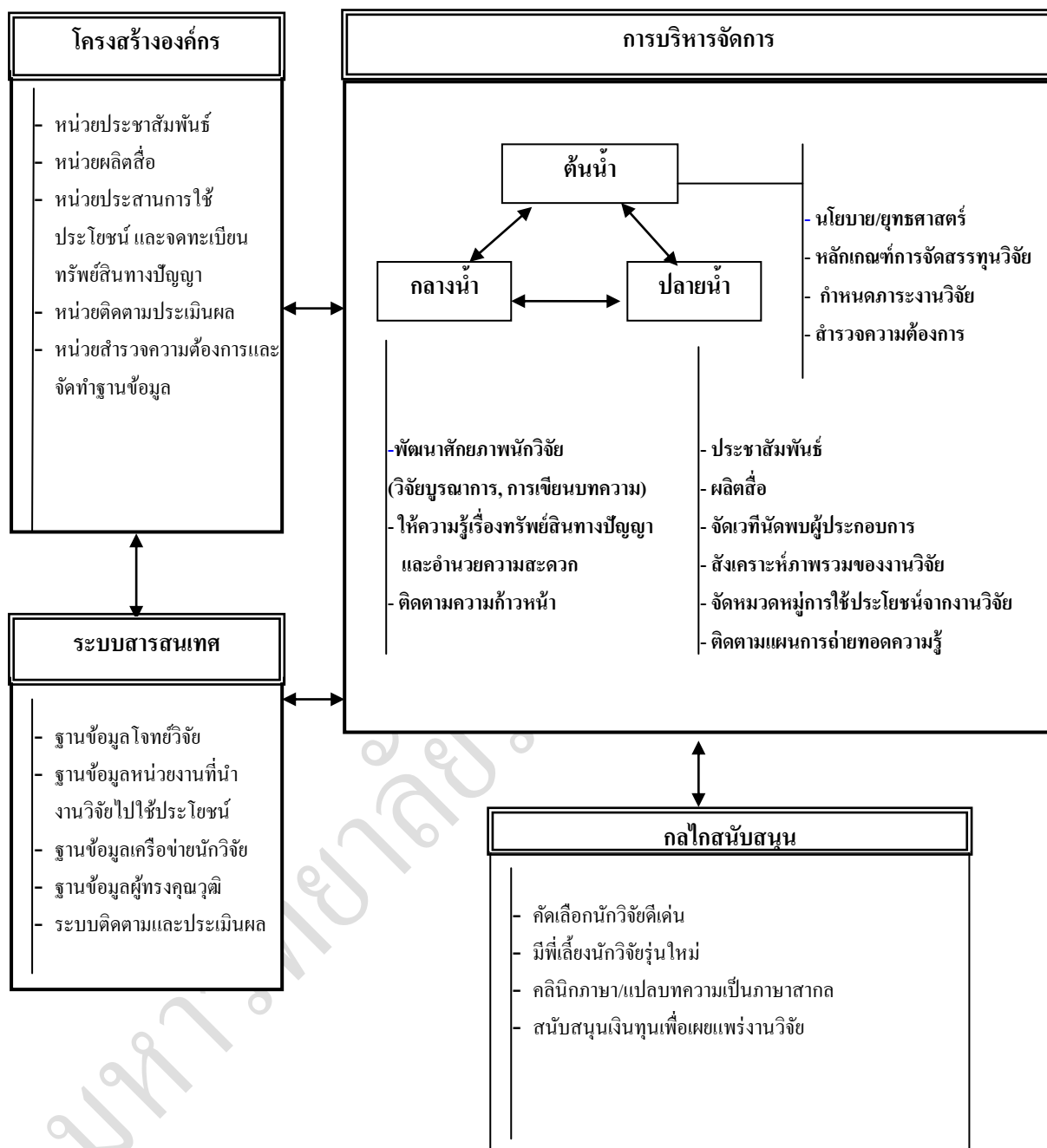
การบริหารจัดการปลายน้ำ ต้องจัดการเพื่อมุ่งสนับสนุนให้นักวิจัยสามารถนำความรู้ที่ไปเผยแพร่ได้อย่างสะดวก เหมาะสมและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังนั้นจะต้องมีการตั้งกระแห่องค์ความรู้ คัดเลือกองค์ความรู้เพื่อการนำไปผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ นัดพบผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และอื่นๆ

ระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบริหารจัดการทั้งนี้เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจปรับปรุงนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยสำหรับผู้บริหาร ช่วยให้นักวิจัยตัดสินใจเลือกประเด็นการวิจัยที่มีผลกระทบต่อพื้นที่ ช่วยประหยัดเวลาในการติดต่อประสานงานกับนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในเครือข่าย ช่วยให้ติดตามประเมินผลโครงการวิจัยได้รวดเร็วและอื่นๆ

กลไกสนับสนุน

กลไกสนับสนุนเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะสนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ นั่นคือ ควรมีการเสริมแรงในลักษณะของการให้เกียรติยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่นและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ให้ความช่วยเหลือแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ในลักษณะของการจัดหาพี่เลี้ยงเพื่อการเขียนบทความตีพิมพ์เพื่อถ่ายทอดความรู้จากการวิจัย มีคลินิกภาษาเพื่อแปลบทความเป็นภาษาสากล และสนับสนุนเงินทุนเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย จากทั้ง 4 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันดังแสดงในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 4 รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

ผลการปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

หลังจากที่ได้รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์แล้ว ได้มีการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์บริหารจัดการงานวิจัยระดับชาติ หรือดูแลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวิจัยจำนวน 3 คน วิพากษ์องค์ประกอบทั้งสี่ว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้เพียงใดที่จะนำไปใช้จริง ซึ่งทำให้มีการปรับปรุงรูปแบบใหม่ ดังนี้

โครงสร้างองค์กร

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้เพิ่มหน่วยจัดการผลงานวิจัยและหน่วยถ่ายทอดความรู้ อีกทั้งเสนอให้ปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของหน่วยติดตามประเมินผล และหน่วยประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะ

“ติดตามงานวิจัยเนี่ย เป็นงานกลางน้ำ มันน่าจะไปอยู่ในการบริหารจัดการงานวิจัย... ถ้าเน้นการใช้ประโยชน์ งาน Downstream ต้องติดตาม User เรื่องการใช้ประโยชน์ ว่าเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ ใช้แล้วมีปัญหาอะไร เพื่อนำกลับมาวิจัยต่อ”

ผู้เชี่ยวชาญ 1

“การประชาสัมพันธ์กับการผลิตสื่อในรูปปัจจุบันนี้ เราควรทำให้วิ่งเข้าหาเขาโดยตรงไม่เข้าระบบปกติ คือ ต้องใช้ระบบ Social network ... เคียวนี่เขาก็ถนัดแล้ว facebook ผู้ประกอบการ ชาวบ้าน อาจไปไม่ถึง นั่นก็หมายความว่าต้องหาช่องทางตัว Proxy คือตัวที่ใกล้ชาวบ้านมากที่สุด เช่น ระบบอบต. ระบบโรงเรียน กลุ่ม SME กลุ่มบริษัทห้างร้าน ควรจะใช้ระบบแบบ Internet เว็บบ่อยอย่างเดียวไม่ work ต้องใช้วิธี Internet แบบรุกคือโดยตรงไปที่เขา เหมือนที่เราเคยเจอสารพัด Jung mail นะ แต่อย่าทำให้มันเป็น Jung ต้องมีวิธีการสื่อสาร หัวเรื่องเนี่ยมันต้องงูจิกล้อยให้อ่าน”

ผู้เชี่ยวชาญ 1

“ควรมีผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทำการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้เกิดการต่อยอดงานวิจัยได้..หรืออาจต้องมีการทำ (วิจัย) ชั่ว เพื่อให้มันใจในความรู้มันๆ ก่อนที่จะนำไปถ่ายทอด”

ผู้เชี่ยวชาญ 3

“ที่หน่วยงานผม ให้ UBI เป็นผู้เอาความรู้ไปพัฒนาผู้ประกอบการ นักวิจัยเขาก็เต็มใจนะ แต่เราต้องประสานกันก่อนให้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น”

ผู้เชี่ยวชาญ 2

ดังนั้น จึงได้ปรับปรุงโครงสร้างองค์กร โดยมีหน่วยงานเพิ่มขึ้น 2 หน่วยงาน และปรับปรุงหน่วยติดตามประเมินผล เป็นหน่วยติดตามประเมินผลการใช้ประโยชน์ และเน้นบทบาทหน้าที่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์ให้ดำเนินการเชิงรุก ดังนี้ คือ

1. หน่วยจัดการผลงานวิจัย มีหน้าที่นำผลงานวิจัยที่ดำเนินการแล้วเสร็จมาสังเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพรวมของงานวิจัย เพื่อจะได้ต่อยอดงานวิจัย และได้ข้อมูลเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัย
2. หน่วยฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ มีหน้าที่ จัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัย จัดสัมมนาวิชาการระดับชาติ และนานาชาติ
3. หน่วยติดตามประเมินผลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย มีหน้าที่ติดตามการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยว่าเป็นตามที่ต้องการหรือไม่ คำนวณและเป็นประโยชน์จริงหรือไม่ ตลอดจนติดตามปัญหาและอุปสรรคในการใช้ความรู้จากการวิจัยนั้นๆ
4. หน่วยประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่คัดเลือกองค์ความรู้จากการวิจัย วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนั้น ประสานฝ่ายผลิตสื่อและดำเนินการประชาสัมพันธ์ความรู้จากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะในรูปแบบต่างๆด้วยวิธีการเชิงรุก เช่น จัดทำจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จัดทำเว็บไซต์ แจกแผ่นพับ เขียนข่าวลงหนังสือพิมพ์ จัดรายการวิทยุ เผยแพร่ทางโทรทัศน์ จัดนิทรรศการ เป็นต้น

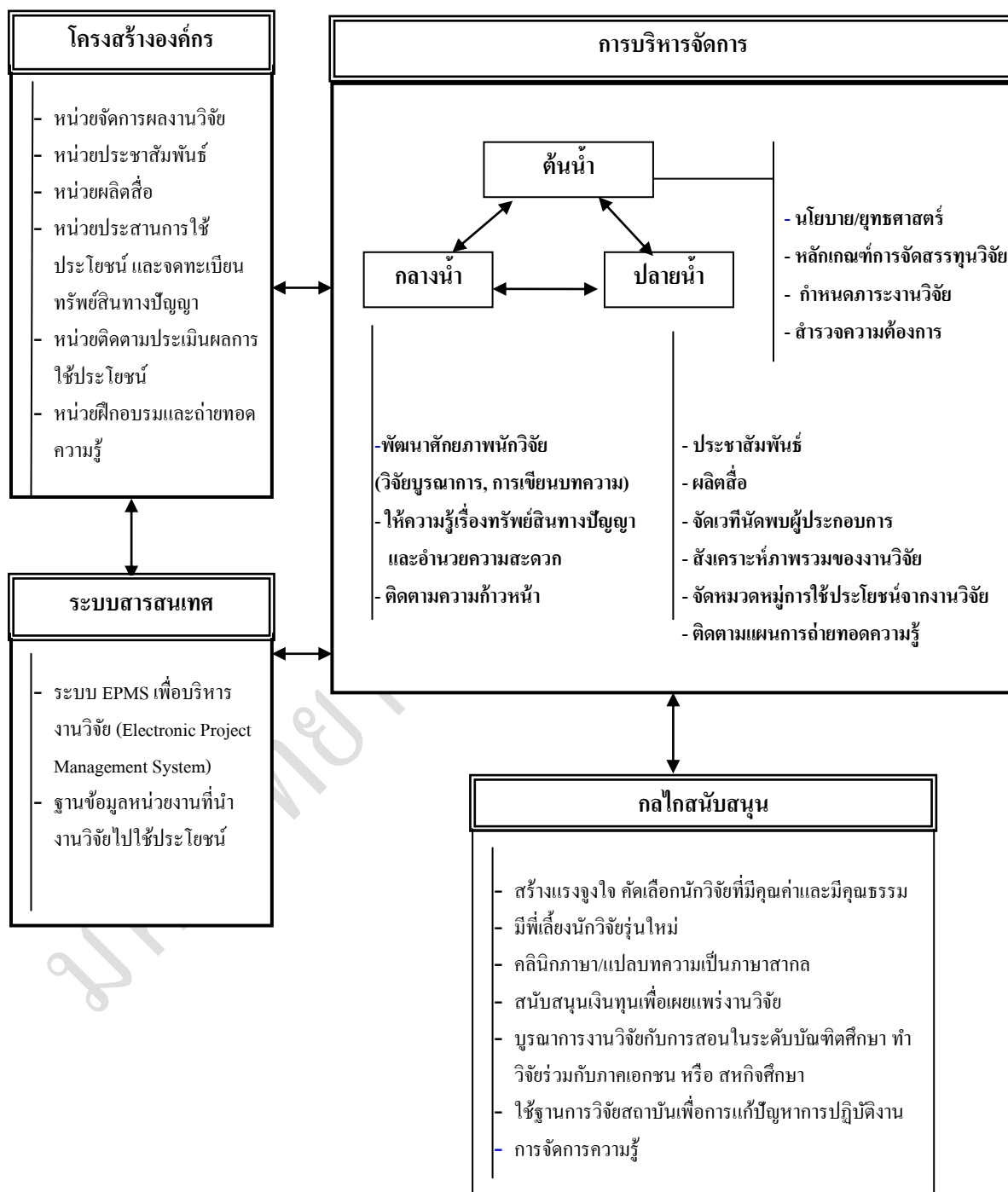
ระบบสารสนเทศ

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้ปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ต้องเน้นในส่วนของการบริหารคลังน้ำและปลายน้ำ ซึ่งอาจนำระบบ EPMS (Electronic Project Management System) ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มาใช้ เพื่อบริหารงานวิจัย ดังคำกล่าวที่ว่า “ระบบ EPM จะไปอยู่ในระบบติดตามประเมินผล มีฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ ฐานข้อมูลนักวิจัย แต่ว่า EPM มันจะมีปฏิทินการทำงาน มันทำได้หลายอย่างคือมันทำถึงการจ่ายเงินงวด ติดตามความก้าวหน้า ... มันถึงเวลาที่ดึงเอาไว้ เราก็จะรู้ว่าอาทิตย์นี้ต้องทวงของอาจารย์คนนี้ ซึ่งมันจะถึงที่เราตั้งโปรแกรม เพื่อเอาน้ำสื่อแจ้งเขา..”

กลไกสนับสนุน

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้เพิ่มกลไกเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจ การบูรณาการงานวิจัยกับการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา การจัดการความรู้ และการให้บุคลากรทุกประเภทใช้การวิจัยเป็นฐานสำหรับการแก้ปัญหา

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้ปรับรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์
 ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ที่ปรับปรุงแล้ว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา :กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ คือ 1) เพื่อสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา 2) เพื่อค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ และ3) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ สถาบันอุดมศึกษาในเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง ที่ได้รับการประสานงานแล้วว่ามีผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างปี 2551-2553จำนวน 9 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ และวิทยาลัยชุมชนปัตตานี โดยมีนักวิจัยเป็นผู้ให้ข้อมูลจำนวน 188 คน และมีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์จำนวน 171 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักวิจัยที่สังกัดมหาวิทยาลัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 46.28 ของทั้งหมด เป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.32 และมีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 73.40

อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกตามกลุ่มมหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มหาวิทยาลัยใหม่ มหาวิทยาลัยเอกชน และวิทยาลัย กลับพบข้อมูลที่ต่างออกไปคือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ เป็นนักวิจัยที่มีประสบการณ์การทำวิจัยมากกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.32 และ ร้อยละ 65.96 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย พบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทั้งในการเป็นหัวหน้าโครงการและเป็นทีมวิจัย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.36 โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิจัยของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ จะมีประสบการณ์ทั้งการเป็นหัวหน้าโครงการและเป็นทีมวิจัย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 67.39

เมื่อพิจารณาในด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 57.45 ของทั้งหมด มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ แต่เมื่อพิจารณาจากเรื่องที่ทำวิจัย กลับพบว่า มีเพียงร้อยละ 39.26 เท่านั้นที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์

2. ผลการสำรวจสภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า จำนวนเรื่องที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพการนำไปใช้ประโยชน์ มีจำนวน 171 เรื่อง ในจำนวนนี้ มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ และ ใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ ตามลำดับ

3. ผลการค้นหาแนวทางในการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ สรุปได้ดังนี้

3.1 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ มี 4 ข้อ ดังนี้ คือ

1) จัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการพัฒนาประเด็นวิจัยที่มีผลกระทบ (Impact) และกำหนดเป็นเงื่อนไขที่ชัดเจนของข้อเสนอโครงการวิจัย 2) มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงานของอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการกับการเรียนการสอน 3) มีการสร้างความเข้าใจก่อนเริ่มทำการวิจัยว่ามุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และ 4) มีการวางแผนบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมค้นหาปัญหาหรือความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย

3.2 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ มี 3 ข้อ ดังนี้

คือ 1) ทำการสังเคราะห์ผลงานวิจัยให้อยู่ในรูปแบบที่อ่านเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติตามได้ 2) จัดเวทีนัดพบระหว่างนักวิจัยกับผู้ใช้งานวิจัยอย่างไม่เป็นทางการ และ 3) มีหน่วยรับผิดชอบในการทำหน้าที่ สร้างสื่อ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์สื่อ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจและเป็นเกียรติประวัติให้แก่นักวิจัยที่ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย

3.3 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย มี 5 ข้อ ดังนี้ คือ

1) มีมาตรการในการผลักดันหรือต่อยอดในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับชุมชน 2) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยให้ทันสมัย และกระจายทุนอุดหนุนการวิจัยตามสัดส่วนของประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกับแผน 3) ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน 4) นักวิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเสนอผลการวิจัยต่อผู้บริหาร และนักการเมืองทุกระดับ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการกำหนดนโยบายและสนับสนุนทุนวิจัย

และ 5) มีหน่วยรับผิดชอบในการทำหน้าที่ กำหนดแผนยุทธศาสตร์การวิจัย กำหนดตัวชี้วัดนักวิจัย ทำการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

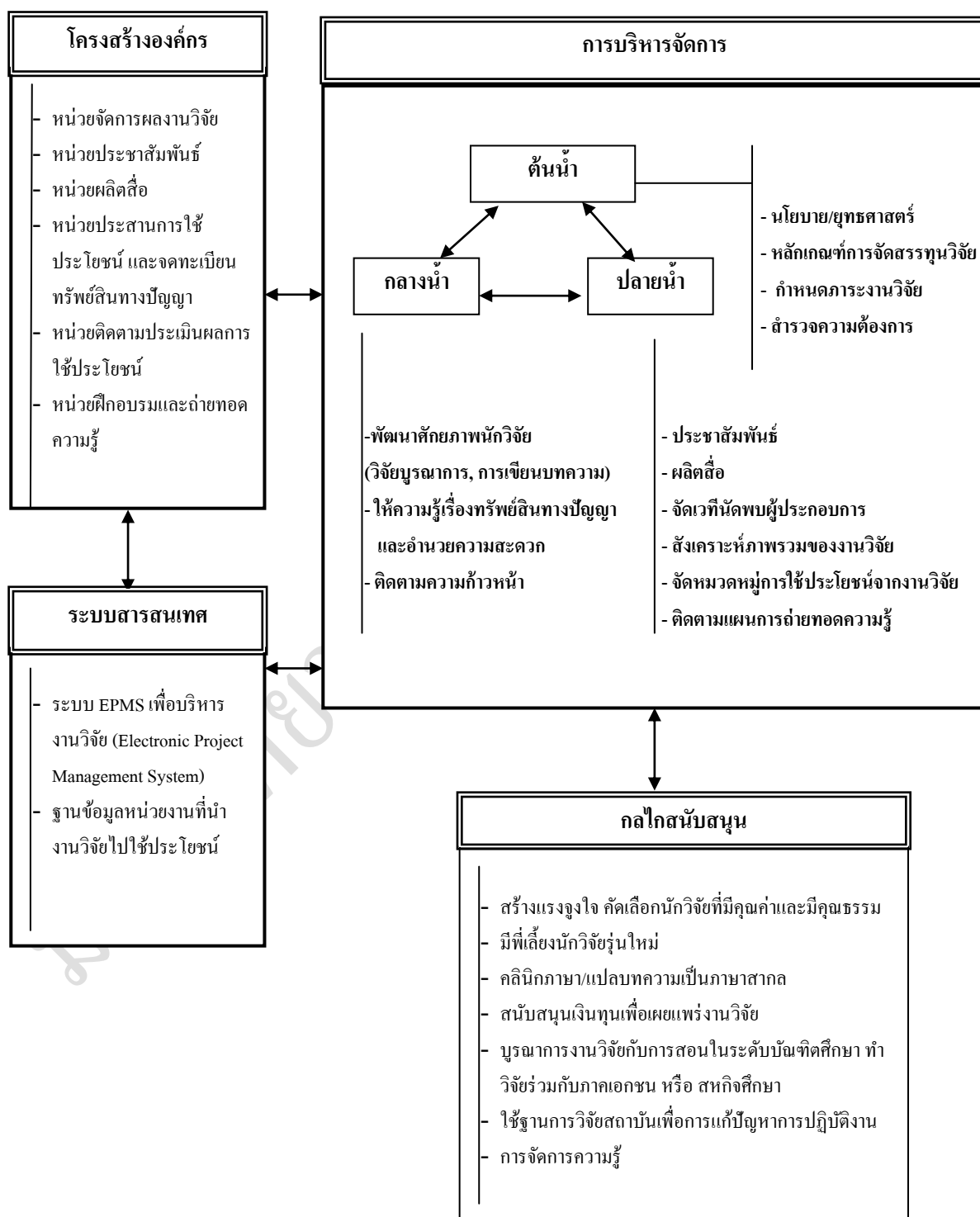
3.4 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ มี 10 ข้อ ดังนี้ คือ 1) นักวิจัยควรลงพื้นที่ เพื่อค้นหาปัญหาหรือความต้องการของชุมชน 2) ในห้วงการบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณ โดยชี้ให้เห็นผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำวิจัยทุกขั้นตอนโดยทำ MOU และมี TOR การดำเนินงานที่ชัดเจน 3) กำหนดสัดส่วนงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยเชิงพื้นที่ให้ชัดเจน 4) ให้จัดสรรทุนแบบต่อเนื่อง สำหรับงานวิจัยที่มีผลกระทบทางบวกซึ่งเห็นเป็นรูปธรรม 5) ใช้การสื่อสารเชิงบวกในการชี้แจงโครงการ เพื่อสร้างความเข้าใจกับชุมชน ก่อนดำเนินการวิจัย 6) ควรจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ 7) ให้นักวิจัยติดตามงานภายหลังงานวิจัยแล้วเสร็จ 8) หน่วยงานของรัฐควรให้ความสำคัญและใช้งานวิจัยในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์กร 9) ให้นำเสนอผลการวิจัยตามความเป็นจริงและยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น 10) คืบข้อมูลการวิจัยสู่ชุมชนโดยใช้ภาษาต่างๆที่เข้าใจได้

3.5 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มี 6 ข้อ ดังนี้ คือ 1) จัดให้มีองค์กรรับผิดชอบเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามาดูแลและให้ความรู้ในเรื่องสิทธิประโยชน์ 2) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทุน เพื่อเพิ่มงานวิจัยเชิงพาณิชย์อีกทั้งสร้างแรงจูงใจหรือเสริมแรงให้มีการทำวิจัยเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น 3) ให้มีเครือข่ายนักวิจัยและเครือข่ายผู้ประกอบการ รวมทั้งเครือข่ายจัดการเพื่อให้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 4) สร้างกฎระเบียบสัดส่วนอัตราส่วนหรือลดภาระงานทางด้านการสอนเพื่อให้สามารถทำงานวิจัยเชิงพาณิชย์ได้มากขึ้น โดยค้นหาโจทย์วิจัยเชิงพาณิชย์ระดับชุมชน 5) จัดเวทีนัดพบระหว่างนักวิจัยกับผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนทุนวิจัย อีกทั้งแสวงหาทุนวิจัยจากบริษัทต่างๆ และ 6) เชิญบริษัทหรือองค์กรนักวิจัยที่ประสบผลสำเร็จในการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา มาเล่าประสบการณ์ขั้นตอนการจดสิทธิบัตร

3.6 แนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม มี 2 ข้อ ดังนี้ คือ 1) ควรมีเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ และเครือข่ายภูมิปัญญาในพื้นที่ และ 2) ควรจัดทำทำเนียบข้อมูลนักวิจัยเพื่อติดต่อประสานงานสำหรับการทำวิจัยเชิงสหวิทยาการและ/หรือจัดทำชุดโครงการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่าย

จากทั้ง 6 แนวทาง เมื่อสังเคราะห์โดยภาพรวมจะต้องมีการบริหารจัดการทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

4. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ พบว่าองค์ประกอบของรูปแบบที่สร้างขึ้น มี 4 ส่วน คือ โครงสร้างขององค์กร การบริหารจัดการ ระบบสารสนเทศ และกลไกสนับสนุน ซึ่งแสดงรายละเอียดไว้ ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะของสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง คณะผู้วิจัยค้นพบผลการศึกษาน่าสนใจดังต่อไปนี้

1. จากการที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 188 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57 ของทั้งหมดได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ แต่เมื่อพิจารณาเรื่องที่ทำวิจัยทั้งหมด จำนวน 568 เรื่อง กับเรื่องที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ กลับพบว่ามียานวิจัยเพียง 223 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39 เท่านั้น ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ และเมื่อพิจารณาสัดส่วนการทำวิจัยโดยภาพรวม พบว่า นักวิจัยทำงานวิจัยระหว่างปี 2551 - 2553 โดยเฉลี่ย 3 เรื่อง นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่างานที่ทำเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานวิจัยบางเรื่องไม่ได้มีการออกแบบเรื่องการใช้ประโยชน์เอาไว้ก่อน (ฉลอง อุไรรัตน์ และคณะ 2550 : 58) ไม่ได้วิจัยตามจุดเน้นของนโยบายการพัฒนาของท้องถิ่น หรือมีการต่อยอดงานวิจัย และทำวิจัยเสร็จแล้วไม่มีการเผยแพร่ (สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้ 2554 : 4) ซึ่ง ศ.นพ.วิษณุ ธรรมลิขิตกุล ได้กล่าวไว้ในงานประชุมวิชาการโครงการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ประจำปี 2551 ว่า “การวิจัยนั้นถือเป็นการลงทุนเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ เมื่อได้ความรู้แล้วต้องมีกระบวนการจัดการเพื่อให้ความรู้ไหลไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ หากไม่ถูกนำไปใช้ ย่อมไม่สามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ จำต้องมีกระบวนการจัดการ และต้องมีผู้นำความรู้นั้นไปใช้ เรียกว่า *Knowledge Convenor/ Manager/ Broker* ซึ่งจะมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ เผยแพร่ความรู้ดังกล่าวในรูปที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายได้ ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ได้ และสามารถวางแผนและประสานงานวิจัยได้หากมีความจำเป็น”

2. จากผลการสำรวจสภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำนวนทั้งหมด 171 เรื่องพบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 50) มีการนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ โดยบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน จำนวน 113 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 66.08 ของงานวิจัยทั้งหมด แต่มีการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์น้อยมาก เมื่อพิจารณาประกอบกับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่พบว่า มียานวิจัยเพียง 5 เรื่องซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.92 ของงานวิจัยทั้งหมด ที่ได้รับการคุ้มครองเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา สาเหตุที่ทำให้มีนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์น้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นประเภทสร้างองค์ความรู้มากกว่านวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือสิ่งประดิษฐ์ (สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้ 2554 : 4) ซึ่งจินตนาภา โสภณ และ ธเนศ ต่วนชะเอม (2547) อ้างถึงใน ฉลอง อุไรรัตน์ และคณะ 2550 : 13) ได้กล่าวถึงแนวทางปฏิรูประบบการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ว่าต้องส่งเสริมสนับสนุนให้จัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่เผยแพร่หรือถ่ายทอดเทคโนโลยี

3. รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ

ด้านโครงสร้างองค์กร พบว่า ควรมีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบที่ช่วยสนับสนุนนักวิจัยให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์จรรย์ย์ ด้านสวัสดิ์ และ คณะ (2550) และงานวิจัยของฉลอง อุไรรัตน์ และคณะ (2550) ที่พบว่า ต้องมีหน่วยงานกลางเข้ามาดูแลจัดการและผลักดันงานวิจัยให้นำไปสู่การใช้ประโยชน์ ตลอดจนการดูแลเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ต้องมีการจำแนกงานวิจัยเพื่อให้เห็นว่างานใดที่ควรมีการต่อยอดเชิงพาณิชย์ หรืองานใดที่ควรนำไปใช้ในการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากผลงานวิจัยของดวงเดือน ภูตยานันท์ และคณะ (2554) ที่พบว่า รูปแบบบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย มี 6 องค์ประกอบ คือ การบริหารงานวิจัย การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก การควบคุม และระบบสารสนเทศ ทั้งนี้เพราะรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะเน้นที่การบริหารจัดการงานวิจัยขึ้นปลายน้ำ ในส่วนอื่นๆที่ระบบบริหารจัดการงานวิจัยมีอยู่แล้ว ไม่ได้นำมากล่าวถึงอีก แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีบางส่วนที่เกี่ยวข้องอยู่กับการบริหารขั้นต้นน้ำ และกลางน้ำอยู่บ้าง ดังคำกล่าวที่ว่า “แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์งานวิจัยเชิงวิชาการ ต้องมองตั้งแต่ต้นน้ำ ตั้งแต่การพัฒนา และการสร้างข้อกำหนดเงื่อนไขในการจัดทำข้อเสนอ โครงการจัดทำงานวิจัย เป็นงานวิจัยที่เกิด Out come และ เกิด Impact”

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยนี้ ได้สร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ และตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรนำรูปแบบที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้ และสร้างคู่มือสำหรับผู้บริหารและนักวิจัย
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เฉพาะทาง ทั้ง 6 แนวทาง ที่อาจทำให้ได้ข้อค้นพบใหม่ที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- การบริหารจัดการ. (2550). [Online]. เข้าถึงได้ที่ : <http://www.kmitnbxmie8.com/index.php?>
[20 มีนาคม 2555]
- ก้าน จันทร์พรหมมา และคณะ. (2550). **โครงการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.**
นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- กรรณิกา เจริญชัย. **การพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยพยาบาล**
สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- คเชนทร์ ช่อนกลิ่น (2549). **ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย ภูมิศึกษา คณะ**
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จินดารัตน์ รัชมณี และรติการ อังกูร. (2544, พฤษภาคม - สิงหาคม). การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
ทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. **วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช.** 14(2): 95- 98.
- จินานาคย์ ไกรนารถ และคณะ. (2548). **การบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและ**
ข้อเสนอโครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ภูมิศึกษาข้าวหอมมะลิ จังหวัดร้อยเอ็ด. ร้อยเอ็ด.
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- เฉลิมยศ อุทัยรัตน์ และคณะ.(2549). **การบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสนับสนุนและพัฒนานักวิจัย**
รุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ฉลอง อุไรรัตน์ และคณะ.(2550).**การบริหารจัดการงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**
สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย.
- ดวงเดือน ภูตยานันท์. (2553), **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย.**
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและ
เทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ดวงเดือน ภูตยานันท์. (2554, พฤษภาคม – สิงหาคม). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของ**
มหาวิทยาลัย. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 21(2) : 367.
- ทิสนา แคมมณี. **ศาสตร์การสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสู่ทางการพิมพ์
จำกัด, 2551.

- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). องค์การและการบริหารการศึกษาการจัดการแผนใหม่. (10). กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชนาวรรณ สุขเกษมและคณะ. (2549). การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- เนตร์พัฒนา ขาววิราช. (2553). การจัดการสมัยใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 7 (ปรับปรุงใหม่) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัททริปเพิ้ลกรุ๊ป จำกัด.
- นาฏสุดา เชนะสิริ และคณะ. (2549). การเปรียบเทียบผลการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนเมือง กรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยจันทรเกษม.
- ปิยทัศน์ ทัศนาวินัน และคณะ. (ม.ป.ป.). การพัฒนาระบบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ . ขอนแก่น : คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยพร บัวเกิด. (2544). รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยของรัฐ ปริญญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์). วิทยานิพนธ์ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรณี แผ่กุลและคณะ. (2550). การวิจัยและพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อการท่องเที่ยวท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. วารสารเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย. 14 : 41–42.
- พฤทธิ พงษ์สีดา. (2546). การศึกษาการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2552, กรกฎาคม – ธันวาคม). การพัฒนาการนำระบบบริหารงานวิจัยแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ. วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 12 (พิเศษ 2) : 39–40.
- พุดสุข หิงคานนท์. การพัฒนารูปแบบการจัดองค์การของวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ภัทรวิดี เทพพิทักษ์. (2551). การบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนของสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- เมธี วิสาพรหม. (2553). รูปแบบการบริหารงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. ปริญญา
การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2553). การบริหารการผลิต. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ระพีพรรณ สีหะวงษ์ และคณะ. (2550). รูปแบบการพัฒนางานวิจัยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- โรจน์จรรย์ ด่านสวัสดิ์. (2550). โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการบริหาร
จัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : กรณีศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรรัตน์ เขียวโพธิ์. (2542). องค์การและการจัดการ. (1). กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วินุชา มโหธร. (2550). การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อการบริหารงานวิจัย : กรณีศึกษา
สำนักงานประสานการวิจัย และพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต แขนงสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิไลวรรณ วิภาจักษณ์กุล. (2550). การบริหารจัดการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศจี อนันต์นพคุณ. (2534). กลวิธีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ. สงขลา : ชลบุตรกราฟฟิค.
- คันสนีย์ อุดมอ่าง และคณะ. (2550). การบริหารจัดการพัฒนาโจทย์วิจัย. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศรีสมภพ จิตรภิมย์ศรี และคณะ. (2550). โครงการ ระบบบริหารงานวิจัยสำหรับ มหาวิทยาลัยภูมิภาค :
กรณีศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิริโรจน์ ผลพันธ์. (2547). รูปแบบการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้. (2554). KM เพื่อพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ ครั้งที่ 4.
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (2552). การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

สมภพ บุญเที่ยงตรง. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเพชรบูรณ์.

สมาน อัสวภูมิ. การพัฒนารูปแบบการบริหารการประถมศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาในประเทศ
สหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2550). การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ.

อายุ คิตติ. (2546). ปัจจัยส่งผลการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญ จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏสุรินทร์.

อำนาจ สุวรรณสันติสุขและคณะ. (2550). การพัฒนารูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่กลุ่มผู้ใช้
ประโยชน์. อุดรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

อุทุมพร จามรมาน. “โมเดลคืออะไร.” วารสารวิชาการ 1 (มีนาคม 2541) : 22.

ภาษาอังกฤษ

Forcase, D. P., and Richer, S. **Social Research Methods**. Englewood Cliffs, New Jersey :
Prentice-Hall, 1973.

Keeves, P. J. **Educational research, Methodology and Measurement : An International
Handbook**. Oxford : Pergamon Press, 1988.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภลักษณ์ สินธนา ได้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง ในการนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พิจารณาเห็นว่าดร.ทรงศรี ตุ่นทอง ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ทั้งนี้ ขอความกรุณาส่งผลประเมินรายการพิจารณาแบบสอบถามฯ มายังมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ พร้อมกันนี้ได้แนบของติดแถมมาให้ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐-๗๓๒๒-๗๑๖๓

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว ๓๓๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

๑๓/ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภลักษณ์ สิ้นธนา ได้ดำเนินการโครงการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง ในการนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พิจารณาเห็นว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์อชมา สุวรรณกาญจน์ ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ทั้งนี้ ขอความกรุณาส่งผลประเมินรายการพิจารณาแบบสอบถามฯ มายังมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ พร้อมกันนี้ได้แนบของติดแสตมป์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไทรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐-๗๓๒๒-๗๑๖๓

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารีรัตน์ สุวรรณ กศ.ด.คณิตศาสตร์ศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2. ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง กศ.ด. การทดสอบและวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมมา สุวรรณกาญจน์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาคผนวก ค

เครื่องมือตรวจสอบ (IOC)

รายการพิจารณา

ความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่ารายการข้อคำถามที่ใช้ในการวัดการนำไปใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเป็นไปตามที่นิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นนั้นวัดได้ตรงตามนิยามไว้

0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นนั้นวัดได้ตรงตามนิยามไว้

-1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นนั้นไม่สามารถวัดได้ตามนิยามไว้

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการข้อคำถาม	ระดับความเห็น		
		+1	0	-1
การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ คือการนำงานวิจัยไปใช้บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การเขียนเอกสาร ตำรา หนังสือ แบบเรียน การบริการวิชาการ เช่น การฝึกอบรมให้ความรู้ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	1. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)			
	● บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน			
	● บูรณาการเข้ากับการบริการวิชาการฯ			
	● บูรณาการเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปะฯ			
	● ผลิตหนังสือ/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน			
การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ คือการนำงานวิจัยไปใช้สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชน เช่น เผยแพร่องค์ความรู้ใน	2. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)			
	● ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการข้อคำถาม	ระดับ ความเห็น		
		+1	0	-1
ด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม วิถีประชาธิปไตย วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น โดย ทำการเผยแพร่ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ นิตรสารการ โปสเตอร์ การนำเสนอด้วยวาจา	•			
	• ตีพิมพ์วารสารนานาชาติ			
	• เอกสารเผยแพร่ เช่น แผ่นพับ คู่มือ			
	• จัดนิทรรศการ			
	• จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงานวิจัย			
	• วิทยุ/โทรทัศน์			
	• เว็บไซต์			
การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่นการนำ งานวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการ กำหนด นโยบาย จัดทำแผน กำหนดระเบียบ กติกา หรือตัวชี้วัดภายในองค์กร เช่น แผนการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือการกำหนด ตัวชี้วัดด้านการวิจัยภายในองค์กร การจัด ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย การจัดอบรม นักวิจัยทุกระดับ	3. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิง นโยบายในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ) • จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยใน องค์กร			
	• กำหนดตัวชี้วัด กติกาหรือระเบียบภายใน องค์กร			
	• จัดทำแผนงานหรือโครงการพัฒนาองค์กร			
	• ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย			
	• จัดหลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ			
การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น การ นำงานวิจัยไปใช้พัฒนาศักยภาพผู้ผลิต	4. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิง พาณิชย์ในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการข้อคำถาม	ระดับ ความเห็น		
		+1	0	-1
สินค้าและผู้ส่งออกสินค้า การลดต้นทุน การผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การ ขนส่ง การนำเข้าและการส่งออกสินค้า การรับรองมาตรฐานในการผลิตและการ ส่งออกสินค้า เส้นทางการตลาด	● พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์			
	● ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า			
	● ลดการนำเข้าสินค้า			
	● เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า			
	● ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ ทรัพยากร			
	● เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก			
	● รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก			
	● เส้นทางการตลาด			
การใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ เช่น การนำ งานวิจัยไปใช้พัฒนาชุมชน เกี่ยวกับ คุณภาพชีวิต อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฐานข้อมูล การต่อยอดโครงการวิจัยเพื่อ ประโยชน์ชุมชน	5. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ ในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ) ● ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่			
	● พัฒนาอาชีพ			
	● พัฒนาคุณภาพชีวิต			
	● พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน			
การใช้ประโยชน์ในเชิงทุนทางสังคม เช่น	● ฐานข้อมูลชุมชน			
	6. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงทุน ทางสังคมในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการข้อคำถาม	ระดับ ความเห็น		
		+1	0	-1
การนำงานวิจัยไปใช้สร้างเครือข่าย ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยทั้งระดับชาติและ นานาชาติ สมาชิกวารสาร สังคมออนไลน์ เครือข่ายนักวิจัยผ่านเว็บไซต์ หรือ ฐานข้อมูล หรือเว็บบล็อก (Blog)	1 รายการ)			
	● สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ			
	● สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ			
	● สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ			
	● สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร			
	● จัดทำเว็บไซต์/เว็บบล็อก/ฐานข้อมูล ออนไลน์			

ภาคผนวก ง

วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความที่ใช้ในการวัด การนำไปใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

IOC		
ข้อ	เชิงวิชาการ	ผลการพิจารณา
1. บรรณาการเข้ากับการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
2. บรรณาการเข้ากับการบริการวิชาการฯ	1.00	ใช้ได้
3. บรรณาการเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปะฯ	1.00	ใช้ได้
4. ผลิตภัณฑ์/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน	1.00	ใช้ได้
ข้อ	เชิงสาธารณะ	ผลการพิจารณา
1. ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ	0.67	ใช้ได้
2. ตีพิมพ์วารสารนานาชาติ	0.67	ใช้ได้
3. เอกสารเผยแพร่ เช่น แผ่นพับ คู่มือ	0.67	ใช้ได้
4. จัดนิทรรศการ	0.67	ใช้ได้
5. จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงานวิจัย	0.67	ใช้ได้
6. เว็บไซต์	0.567	ใช้ได้
ข้อ	เชิงนโยบาย	ผลการพิจารณา
1. จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยในองค์กร	1.00	ใช้ได้
2. กำหนดตัวชี้วัด กติกาหรือระเบียบภายในองค์กร	1.00	ใช้ได้
3. จัดทำแผนงานหรือโครงการพัฒนาองค์กร	1.00	ใช้ได้
4. ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย	1.00	ใช้ได้
5. จัดหลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ	1.00	ใช้ได้
ข้อ	เชิงพาณิชย์	ผลการพิจารณา
1. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	1.00	ใช้ได้
2. ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า	1.00	ใช้ได้
3. ลดการนำเข้าสินค้า	1.00	ใช้ได้
4. เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า	1.00	ใช้ได้
5. ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ทรัพยากร	1.00	ใช้ได้
6. เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

IOC

ข้อ	เชิงพาณิชย์	ผลการพิจารณา
7. รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก	0.67	ใช้ได้
8. เส้นทางการตลาด	1.00	ใช้ได้
ข้อ	เชิงพื้นที่	ผลการพิจารณา
1. ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่	1.00	ใช้ได้
2. พัฒนาอาชีพ	1.00	ใช้ได้
3. พัฒนาคุณภาพชีวิต	1.00	ใช้ได้
4. พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	1.00	ใช้ได้
5. พัฒนาฐานข้อมูลชุมชน	1.00	ใช้ได้
ข้อ	เงินทุนทางสังคม	ผลการพิจารณา
1. สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ	1.00	ใช้ได้
2. สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ	1.00	ใช้ได้
3. สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ	1.00	ใช้ได้
4. สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร	1.00	ใช้ได้
5. จัดทำเว็บไซต์/เว็บบล็อก/ฐานข้อมูลออนไลน์	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว ๓๑๑๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

เรียน

ด้วย สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีความประสงค์ จัดเก็บข้อมูลสภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคใต้ตอนล่าง ในการนี้ ได้ส่งแบบสอบถามให้ตัวแทนดูแลงานวิจัยในสถาบันของท่านแล้ว ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล จากนักวิจัยในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย สำหรับการบริหารจัดการ งานวิจัยเครือข่ายภาคใต้ตอนล่างต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐-๗๓๒๒-๗๑๖๓

ภาคผนวก จ

แบบสอบถาม สภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

แบบสอบถาม

เรื่อง สภาพการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

คำชี้แจงประกอบการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว และ ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
2. การตอบแบบสอบถามนี้ ไม่มีข้อถูกผิด เป็นข้อเท็จจริงจากนักวิจัยเท่านั้น ขอความกรุณาตอบข้อคำถามตามความเป็นจริง เพื่อนำข้อมูลไปอ้างอิงการใช้เป็นประโยชน์ สำหรับการบริหารจัดการงานวิจัย ตลอดจนใช้สำหรับเป็นฐานข้อมูลเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก

สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมคำลงในช่องว่าง)

1. สถานที่ศึกษาที่สังกัด

1 ☐ ม.นราธิวาสราชนครินทร์	2 ☐ ม.สงขลานครินทร์	3 ☐ ม.เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
4 ☐ ม.ทักษิณ	5 ☐ ม.หาดใหญ่	6 ☐ ม.ราชภัฏสงขลา
7 ☐ ม.ราชภัฏยะลา	8 ☐ ม.อิสลามยะลา	9 ☐ วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ
10 ☐ วชช.สตูล	11 ☐ วชช.ปัตตานี	12 ☐ วชช.ยะลา
13 ☐ วชช.นราธิวาส	14 ☐ วชช.สงขลา	

2. ประสบการณ์การทำงานวิจัย

- 1 ☐ ต่ำกว่า 3 ปี 2 ☐ 3 – 5 ปี 3 ☐ 6 – 10 ปี 4 ☐ มากกว่า 10 ปี

3. วุฒิกิจการศึกษาระดับสูงสุด

- 1 ☐ ป.ตรี สาขาวิชา..... 2 ☐ ป.โท สาขาวิชา.....
- 3 ☐ ป.เอก สาขาวิชา..... 4 ☐ อื่นๆ โปรดระบุ..... สาขาวิชา.....

4. ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553

- 1 ☐ เป็นหัวหน้าโครงการจำนวน.....เรื่อง
- 2 ☐ เป็นคณะนักวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัย จำนวน.....เรื่อง

5. ท่านได้นำผลงานวิจัยในช่วงปี 2551-2553 ไปใช้ประโยชน์หรือไม่

- 1 ☐ ไม่ (ไม่ต้องตอบตอนที่ 2)
- 2 ☐ ได้นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน.....เรื่อง (กรุณาให้รายละเอียดในตอนที่ 2 ของงานวิจัยทุกเรื่อง เพื่อนำไปใช้สำหรับเป็นฐานข้อมูลเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมคำลงในช่องว่าง)

เรื่องที่1..... ดังรายการสรุปต่อไปนี้

1. ส่วนนำ

- 1.1 ชื่อโครงการวิจัย.....
- 1.2 ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย.....สังกัดคณะ.....
- 1.3 ชนิดโครงการวิจัย 1 ☐ ชุม 2 ☐ เดี่ยว
- 1.4 จำนวนคณะวิจัยคน
- 1.5 ปี พ.ศ. ที่ได้รับบอชุดหนุนวิจัย 1 ☐ 2551 2 ☐ 2552 3 ☐ 2553
- 1.6 ปี พ.ศ. ที่ทำวิจัยเสร็จ 1 ☐ 2551 2 ☐ 2552 3 ☐ 2553 4 ☐ 2554 5 ☐ 2555
- 1.7 แหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ 1 ☐ บกศ. 2 ☐ วช 3 ☐ สกอ 4 ☐ สอ.บด. 5 ☐ อื่นๆ.....
- 1.8 งานวิจัยที่ทำเป็นงานวิจัยประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1 ☐ สำรวจ 2 ☐ ทดลอง 3 ☐ PAR 4 ☐ พัฒนา 5 ☐ ประวัติศาสตร์ 6 ☐ อื่นๆ

2. จุดมุ่งหมายในการวิจัยเรื่องนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 ☐ พัฒนานักวิจัย/สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ 2 ☐ พัฒนาภูมิปัญญา 3 ☐ สร้างองค์ความรู้ / บูรณาการความรู้
- 4 ☐ แก้ปัญหา/ควบคุมปัญหาในพื้นที่ 5 ☐ สร้างนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ 5 ☐ สร้างเครือข่ายความร่วมมือองค์กร
- 6 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ในลักษณะใดบ้าง (ตอบแยกตามประเภท โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 3.1 เชิงนโยบาย
 - 1 ☐ จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยในองค์กร 2 ☐ กำหนดตัวชี้วัด กติกาหรือระเบียบภายในองค์กร
 - 3 ☐ ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย 4 ☐ หลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ
 - 5 ☐ จัดทำแผนงานหรือแผนพัฒนาองค์กร 6 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3.2 เชิงพาณิชย์
 - 1 ☐ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ 2 ☐ ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า
 - 3 ☐ ลดการนำเข้าสินค้า 4 ☐ เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า
 - 5 ☐ ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ทรัพยากร 6 ☐ เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก
 - 7 ☐ รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก 8 ☐ เส้นทางการตลาด
 - 9 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.3 เชิงวิชาการ

- 1 ☐ นวัตกรรมเข้ากับการเรียนการสอน 2 ☐ นวัตกรรมเข้ากับการบริการวิชาการแก่สังคม
- 3 ☐ นวัตกรรมเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4 ☐ ผลผลิตหนังสือ/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน
- 5 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.4 เชิงพื้นที่

- 1 ☐ ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่ 2 ☐ พัฒนาอาชีพ 3 ☐ พัฒนาคุณภาพชีวิต
- 4 ☐ พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน 5 ☐ พัฒนาฐานข้อมูลชุมชน 6 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.5 เชิงสาธารณะ

- 1 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ 2 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ 3 ☐ เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ
- 4 ☐ จัดนิทรรศการ 5 ☐ จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงาน 6 ☐ วิทยุ/โทรทัศน์
- 7 ☐ เว็บไซต์ 8 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.6 เชิงทุนทางสังคม

- 1 ☐ สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ 3 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ
- 4 ☐ สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร 5 ☐ จัดเว็บไซต์/ฐานข้อมูล/Blog นักวิจัย 6 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

4. ผลที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ของงานวิจัยเรื่องนี้

4.1 ผลที่เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 ผลที่เกิดจากการนำนโยบายอันเป็นผลจากการวิจัยไปใช้

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ผลที่เกิดจากงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะ

.....

.....

.....

.....

5. การดำเนินการค้นหาทรัพยากรสินทางปัญญา

5.1 ได้รับการคุ้มครองแล้ว

1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.2 ได้ยื่นขอรับการคุ้มครองแล้ว

1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.3 อยู่ระหว่างการเตรียมยื่นขอรับการคุ้มครอง

1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

6. การได้รับรางวัลที่เป็นผลจากงานวิจัย

6.1 ชื่อรางวัล.....

6.2 องค์กร/สถาบันที่ให้รางวัล.....

6.3 ปี พ.ศ. ที่ได้รับรางวัล.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมคำลงในช่องว่าง)

เรื่องที่2..... ดังรายการสรุปต่อไปนี้

1. ส่วนนำ

- 1.1 ชื่อโครงการวิจัย.....
- 1.2 ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย.....สังกัดคณะ.....
- 1.3 ชนิดโครงการวิจัย ☐ ชุม ☐ เดี่ยว
- 1.4 จำนวนคณะวิจัยคน
- 1.5 ปี พ.ศ. ที่ได้รับบอชุดหนุนวิจัย ☐ 2551 ☐ 2552 ☐ 2553
- 1.6 ปี พ.ศ. ที่ทำวิจัยเสร็จ ☐ 2551 ☐ 2552 ☐ 2553 ☐ 2554 ☐ 2555
- 1.7 แหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ ☐ บกศ. ☐ วช ☐ สกอ ☐ ศอ.บต. ☐ อื่นๆ.....
- 1.8 งานวิจัยที่ทำเป็นงานวิจัยประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ สสำรวจ ☐ ทดลอง ☐ PAR ☐ พัฒนา ☐ ประวัติศาสตร์ ☐ อื่นๆ

2. จุดมุ่งหมายในการวิจัยเรื่องนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ พัฒนานักวิจัย/สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ☐ พัฒนาภูมิปัญญา ☐ สร้างองค์ความรู้ / บูรณาการความรู้
- ☐ แก้ปัญหา/ควบคุมปัญหาในพื้นที่ ☐ สร้างนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ☐ สร้างเครือข่ายความร่วมมือองค์กร
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในลักษณะใดบ้าง (ตอบแยกตามประเภท โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 3.1 เชิงนโยบาย
 - ☐ จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยในองค์กร ☐ กำหนดตัวชี้วัด กติกาหรือระเบียบภายในองค์กร
 - ☐ ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย ☐ หลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ
 - ☐ จัดทำแผนงานหรือแผนพัฒนาองค์กร ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3.2 เชิงพาณิชย์
 - ☐ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ☐ ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า
 - ☐ ลดการนำเข้าสินค้า ☐ เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า
 - ☐ ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ทรัพยากร ☐ เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก
 - ☐ รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก ☐ เส้นทางตลาด
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3.3 เชิงวิชาการ
 - ☐ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน ☐ บูรณาการเข้ากับการบริการวิชาการแก่สังคม
 - ☐ บูรณาการเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ☐ ผลผลิตหนังสือ/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3.4 เชิงพื้นที่
 - ☐ ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่ ☐ พัฒนาอาชีพ ☐ พัฒนาคุณภาพชีวิต
 - ☐ พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ☐ พัฒนารฐานข้อมูลชุมชน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.5 เจริญสาธารณะ

- 1 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ 2 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ 3 ☐ เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ
 4 ☐ จัดนิทรรศการ 5 ☐ จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงาน 6 ☐ วิทยู/โทรทัศน์
 7 ☐ เว็บไซต์ 8 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.6 เจริญทางสังคม

- 1 ☐ สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ 3 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ
 4 ☐ สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร 5 ☐ จัดเว็บไซต์/ฐานข้อมูล/Blog นักวิจัย 6 ☐ อื่นๆ(ระบุ).....

4. ผลดีที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ของงานวิจัยเรื่องนี้

4.1 ผลดีที่เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย (โปรแกรม)

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 ผลดีที่เกิดจากการนำนโยบายอันเป็นผลจากการวิจัยไปใช้

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ผลดีที่เกิดจากงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะ

.....

.....

.....

.....

.....

5. การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา

5.1 ได้รับการคุ้มครองแล้ว

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.2 ได้ยื่นขอรับการคุ้มครองแล้ว

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.3 อยู่ระหว่างการเตรียมยื่นขอรับการคุ้มครอง

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

6. การได้รับรางวัลที่เป็นผลจากงานวิจัย

- 6.1 ชื่อรางวัล.....
- 6.2 องค์กร/สถาบันที่ให้รางวัล.....
- 6.3 ปี พ.ศ. ที่ได้รับรางวัล.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมคำลงในช่องว่าง)

เรื่องที่3..... ดังรายการสรุปต่อไปนี้

1. ส่วนนำ

- 1.1 ชื่อโครงการวิจัย.....
- 1.2 ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย.....สังกัดคณะ.....
- 1.3 ชนิดโครงการวิจัย 1 ☐ ชุด 2 ☐ เคียว
- 1.4 จำนวนคณะวิจัยคน
- 1.5 ปี พ.ศ. ที่ได้รับบุดหนุนวิจัย 1 ☐ 2551 2 ☐ 2552 3 ☐ 2553
- 1.6 ปี พ.ศ. ที่ทำวิจัยเสร็จ 1 ☐ 2551 2 ☐ 2552 3 ☐ 2553 4 ☐ 2554 5 ☐ 2555
- 1.7 แหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ 1 ☐ บกศ. 2 ☐ วช 3 ☐ สกอ 4 ☐ ศอ.บต. 5 ☐ อื่นๆ.....
- 1.8 งานวิจัยที่ทำเป็นงานวิจัยประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1 ☐ สสำรวจ 2 ☐ ทดลอง 3 ☐ PAR 4 ☐ พัฒนา 5 ☐ ประวัติศาสตร์ 6 ☐ อื่นๆ

2. จุดมุ่งหมายในการวิจัยเรื่องนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 ☐ พัฒนานักวิจัย/สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ 2 ☐ พัฒนาภูมิปัญญา 3 ☐ สร้างองค์ความรู้ / บูรณาการความรู้
- 4 ☐ แก้ปัญหา/ควบคุมปัญหาในพื้นที่ 4 ☐ สร้างนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ 5 ☐ สร้างเครือข่ายความร่วมมือองค์กร
- 6 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านได้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ในลักษณะใดบ้าง (ตอบแยกตามประเภท โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 เงินนโยบาย

- 1 ☐ จัดทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์งานวิจัยในองค์กร 2 ☐ กำหนดตัวชี้วัด กติกาหรือระเบียบภายในองค์กร
- 3 ☐ ประชุมปฏิบัติการนักวิจัย 4 ☐ หลักสูตรอบรมสำหรับนักวิจัยทุกระดับ
- 5 ☐ จัดทำแผนงานหรือแผนพัฒนาองค์กร 6 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.2 เชิงพาณิชย์

- 1 ☐ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ 2 ☐ ลดต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้า
- 3 ☐ ลดการนำเข้าสินค้า 4 ☐ เพิ่มศักยภาพการผลิตและการส่งออกสินค้า
- 5 ☐ ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการใช้ทรัพยากร 6 ☐ เพิ่มศักยภาพของผู้ส่งออก
- 7 ☐ รับรองมาตรฐานการผลิตและการส่งออก 8 ☐ เส้นทางการตลาด
- 9 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.3 เชิงวิชาการ

- 1 ☐ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน 2 ☐ บูรณาการเข้ากับการบริการวิชาการแก่สังคม
- 3 ☐ บูรณาการเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4 ☐ ผลผลิตหนังสือ/เอกสาร/ตำรา/แบบเรียน
- 5 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.4 เชิงพื้นที่

- 1 ☐ ต่อยอดโครงการวิจัยในพื้นที่ 2 ☐ พัฒนาอาชีพ 3 ☐ พัฒนาคุณภาพชีวิต
- 4 ☐ พัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน 5 ☐ พัฒนาศูนย์ข้อมูลชุมชน 6 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.5 เชิงสาธารณะ

- 1 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับชาติ 2 ☐ ตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ 3 ☐ เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ
 4 ☐ จัดนิทรรศการ 5 ☐ จัดเวที/ร่วมนำเสนอผลงาน 6 ☐ วิทยุ/โทรทัศน์
 7 ☐ เว็บไซต์ 8 ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.6 เงินทุนทางสังคม

- 1 ☐ สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับชาติ 3 ☐ สร้างเครือข่ายนักวิจัยนานาชาติ
 4 ☐ สร้างเครือข่ายสมาชิกวารสาร 5 ☐ จัดเว็บไซต์/ฐานข้อมูล/Blog นักวิจัย 6 ☐ อื่นๆ(ระบุ).....

4. ผลดีที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ของงานวิจัยเรื่องนี้

4.1 ผลดีที่เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย (โดยตรง)

.....

.....

.....

.....

4.2 ผลดีที่เกิดจากการนำนโยบายอันเป็นผลจากการวิจัยไปใช้

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ผลดีที่เกิดจากงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะ

.....

.....

.....

.....

5. การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา

5.1 ได้รับการคุ้มครองแล้ว

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.2 ได้ยื่นขอรับการคุ้มครองแล้ว

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

5.3 อยู่ระหว่างการเตรียมยื่นขอรับการคุ้มครอง

- 1 ☐ สิทธิบัตร 2 ☐ อนุสิทธิบัตร 3 ☐ เครื่องหมายการค้า 4 ☐ อื่นๆ.....

6. การได้รับรางวัลที่เป็นผลจากงานวิจัย

- 6.1 ชื่อรางวัล.....
- 6.2 องค์กร/สถาบันที่ให้รางวัล.....
- 6.3 ปี พ.ศ. ที่ได้รับรางวัล.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสรุป สภาพการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ตอนล่าง

1. สถาบัน/มหาวิทยาลัย.....
2. สรุปจำนวนงานวิจัย ในช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2553
 - 1 ☐ งานวิจัยทั้งหมดที่มหาวิทยาลัย/สถาบันดำเนินการ จำนวน..... เรื่อง
 - 2 ☐ งานวิจัยที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน..... เรื่อง
 - 3 ☐ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน..... เรื่อง
3. สรุปจำนวนงานวิจัยที่รวบรวมได้จากนักวิจัย ที่นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2553 แยกตามคณะ ดังนี้

1 ☐ คณะวิทยาศาสตร์ฯ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
2 ☐ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
3 ☐ คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
4 ☐ คณะมนุษยศาสตร์ฯ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
5 ☐ คณะบริหารธุรกิจ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
6 ☐ คณะศิลปศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
7 ☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
8 ☐ คณะแพทยศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
9 ☐ คณะเภสัชศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
10 ☐ คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
11 ☐ คณะทันตแพทยศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
12 ☐ คณะแพทย์แผนไทย	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
13 ☐ คณะเศรษฐศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
14 ☐ คณะนิติศาสตร์	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
15 ☐ คณะอุตสาหกรรมฯ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
16 ☐ คณะทรัพยากรธรรมชาติ	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
17 ☐ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
18 ☐ บัณฑิตวิทยาลัย	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
19 ☐ คณะ.....	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง
20 ☐ คณะ.....	จำนวน..... คน/ชุด	จำนวน เรื่อง

รวมจำนวน..... คน

จำนวน เรื่อง

ลงชื่อเจ้าหน้าที่วิจัย

ลงชื่อ

.....ผู้บริหารหน่วยงาน

(.....)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

...../...../.....

ภาคผนวก ข

ประมวลภาพ การประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ประมวลภาพ การจัดประชุมสนทนากลุ่ม
วันที่ 14 กรกฎาคม 2554 ณ ห้องสະบาเรียง โรงแรม ซี เอส จังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ซ

ประมวลภาพ การจัดประชุมเสวนาแบบสภากาแฟ (world café)

ประมวลภาพ การจัดประชุมเสวนาแบบสภากาแฟ (world café)
วันที่ 27 มีนาคม 2555 ณ ห้องประชุมนราทัศน์ โรงแรมอิมพีเรียล จังหวัดนครราชสีมา

ภาคผนวก ฅ

ประมวลภาพ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงรูปแบบการบริหาร
จัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ

ประมวลภาพ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงรูปแบบการบริหาร
จัดการงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ

สัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีระ ประเสริฐ
สรรพ

วันที่ 8 พฤษภาคม 2555

เวลา 13.00 น. - 15.00 น.

สัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ ดร.พีระพงศ์ ทิพนสกุล

วันที่ 17 พฤษภาคม 2555

เวลา 09.30 น. - 11.30 น.

สัมภาษณ์รองศาสตราจารย์เกษม อัสวตธีรัตน์กุล

วันที่ 17 พฤษภาคม 2555

เวลา 13.00 - 15.00 น.

ภาคผนวก ญ

แบบสอบถามจากการระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์สาธารณะ”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
2. การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ หมายถึง การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และการใช้ประโยชน์เชิงทุนทางสังคม

การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การเขียนเอกสาร ตำรา หนังสือ แบบเรียน การบริการวิชาการ เช่น การฝึกอบรมให้ความรู้ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

แนวทาง	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ผลจากการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ สรุปได้ดังนี้ 1. มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการพัฒนาประเด็นวิจัยที่มีผลกระทบ (Impact) ซึ่งต้องกำหนดเป็นเงื่อนไขในการทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่ชัดเจน และมีเกณฑ์การประเมินที่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ในด้านการบูรณาการงานวิจัยกับพันธกิจอีก 3 ด้าน โดยมีผลผลิตในลักษณะหนังสือ ตำรา หลักสูตรที่ใช้บริการวิชาการ ตลอดจนการสืบสานศิลปวัฒนธรรม 2. มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงานอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับการ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน 3. มีการสร้างความเข้าใจ แก่นักวิจัย ตั้งแต่ก่อนเริ่มทำการวิจัยว่ามุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง 4. มีการวางแผนบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมค้นหาคำถามหรือความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย โดยจะต้องให้อาจารย์หรือผู้วิจัยมีเวลาเพียงพอสำหรับการนิเทศ ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา	ท่านคิดว่าแนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ เชิงวิชาการที่ได้จากเวทีระดมความคิดเห็นจำนวน 4 ข้อ (ทางด้านซ้ายมือ) มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่อย่างไร
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	
.....	

การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชน เช่น เผยแพร่ องค์ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม วิถีประชาธิปไตย วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น โดยทำการเผยแพร่ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ นิทรรศการ ไปสเตอร์ การนำเสนอด้วยวาจา

แนวทาง	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ผลจากการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ สรุปได้ดังนี้ 1. ทำการสังเคราะห์ผลงานวิจัยให้อยู่ในรูปแบบคู่มือหรือชุดความรู้ โดยทำการแปลงจากภาษาวิชาการให้เป็นภาษาชาวบ้าน ที่อ่านเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติตามได้ 2. จัดเวทีสำหรับนักวิจัยพบกลุ่มเป้าหมาย (User) เพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การจัดนิทรรศการ สาธิต ฉาย วิดีทัศน์ตามงานวัด การจัดหน่วยบริการวิชาการหรือห้องสมุดเคลื่อนที่ เป็นต้น 3. มีหน่วยรับผิดชอบในการทำหน้าที่ สร้างสื่อ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์สื่อประกอบผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การสร้างสื่อที่มีการเคลื่อนไหว หรือสื่อมัลติมีเดีย หรือหนังสือ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยบนพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทู วีดทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจและเป็นเกียรติประวัติให้แก่นักวิจัยผู้ที่ได้สร้างชื่อเสียงและได้รางวัลต่างๆ แก่มหาวิทยาลัย เป็นต้น	ท่านคิดว่าแนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ เชิงสาธารณะที่ได้จากเวทีระดมความคิดเห็นจำนวน 3 ข้อ (ทางด้านซ้ายมือนั้น) มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่ อย่างไร.....
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	

แนวทาง	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ผลจากการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพื้นที่ สรุปได้ดังนี้ - นักวิชาการลงพื้นที่ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นปัญหาของชุมชนหรือความต้องการของชุมชน - เปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนงบประมาณ โดยจะต้องชี้ให้เห็นผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำวิจัย ในทุกขั้นตอน ซึ่งอาจจะประกอบไปด้วย ผู้นำชุมชน อสม. นักการศึกษาควรมีการทำ MOU ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้ใช้ประโยชน์ และมี TOR ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน - กำหนดสัดส่วนงบประมาณสนับสนุนการทำการวิจัยเชิงพื้นที่ที่ชัดเจน ควรสนับสนุนให้นักวิจัยทำงานแบบ ผู้ที่เป็นเจ้าของปัญหา เข้ามามีส่วนร่วมในการทำวิจัย - ให้จัดสรรทุนแบบต่อเนื่อง สำหรับงานวิจัยที่มีผลกระทบทางบวกที่เห็นเป็นรูปธรรม - มีการจัดการเรื่องการสื่อสาร ใช้การสื่อสารเชิงบวกกับพื้นที่ ก่อนดำเนินการทำวิจัย โดยมีการศึกษาบริบทและชี้แจงโครงการเพื่อสร้างความเข้าใจ - ควรจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน อีกทั้งเป็นการประหยัดเวลาและงบประมาณ - ให้นักวิจัยมีการติดตามงานภายหลังจากงานวิจัยแล้วเสร็จ เพื่อให้ความช่วยเหลือ หากพบว่ามีปัญหา - หน่วยงานของรัฐควรให้ความสำคัญและใช้งานวิจัยในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์กร - ให้นำเสนอผลการวิจัยตามความเป็นจริง ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น - คืนข้อมูลการวิจัยสู่ชุมชนโดยใช้ภาษาง่ายๆ ที่ชุมชนสามารถเข้าใจได้	ท่านคิดว่าแนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ เชิงพื้นที่ได้จากเวทีระดมความคิดเห็นจำนวน 10 ข้อ (ทางด้านซ้ายมือ นั้น) มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร.....
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	

การใช้ประโยชน์ในเงินทุนทางสังคม หมายถึง การนำงานวิจัยไปใช้สร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยทั้งระดับชาติและนานาชาติ สมาชิกวารสาร สังคมออนไลน์เครือข่ายนักวิจัยผ่านเว็บไซต์ หรือฐานข้อมูล หรือเว็บไซต์ (Blog)

แนวทาง	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ผลจากการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเงินทุนทางสังคมสรุปได้ดังนี้ 1. ควรมีเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ และเครือข่ายภูมิปัญญาในพื้นที่ 2. ควรจัดทำทำเนียบข้อมูลนักวิจัยเพื่อติดต่อประสานงานสำหรับการทำวิจัยเชิงสหวิทยาการและ/หรือจัดทำชุดโครงการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่าย	ท่านคิดว่าแนวทางการบริหารงานวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ เงินทุนทางสังคมได้จากเวทีระดมความคิดเห็นจำนวน 2 ข้อ (ทางด้านซ้ายมือ) มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่อย่างไร.....
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม..... 	

ภาคผนวก ฏ

รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานวิจัย

รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานวิจัย

รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่การไปใช้ประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษากรณี :

ศึกษาเครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง

ที่ปรึกษา

ผศ.ไกรสร ศรีไตรรัตน์

คณะวิจัย

1. ผศ.ดร.ศุภลักษณ์ สิ้นธนา	หัวหน้าโครงการ
2. อาจารย์พิมลพรรณ ลีลาภัทรพันธุ์	ผู้ร่วมวิจัย
3. อาจารย์อรรวรรณ กมล	ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย

1. นางสาวสุไฮณี อาบุญ	ผู้ช่วยนักวิจัย

ภาคผนวก

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภลักษณ์ สินธนา

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Assistant Professor Dr. Suppaluk Sintana

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3-5799-00325-31-1

รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ ไม่มี

ตำแหน่งวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงานที่สังกัด ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อ.เมือง จ.ยะลา 95000 โทรศัพท์ (073) 227151 ต่อ 9203

ที่อยู่/บ้านพัก 15 สุขยางค์ 1 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

โทรศัพท์ (บ้าน) 073 – 2244667 โทรศัพท์ (มือถือ) 086-9660636

อีเมล s_sintana@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปริญญาโท	ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขา การวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปริญญาเอก	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาการทดสอบและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานวิจัย

- 2539 เป็นผู้ร่วมวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน : กรณี โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านปาโจแมเราะ อำเภอธารโต จังหวัดยะลา
- 2546 ผลของการฝึกการคิดอภิमानที่มีต่อความเชื่อในสมรรถภาพตนและความวิตกกังวลในการสอบวิชาวิจัยทางการศึกษา ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันราชภัฏยะลา
- 2547 การประเมินโครงการพัฒนาครูและผู้บริหารประจำการให้ได้รับวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาและประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการบริหารการศึกษา
- 2547 วิธีเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

- 2547 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 2548 หัวหน้าชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง โครงการพัฒนาวิถีธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2549 การประเมินโครงการการพัฒนาคุณภาพงานบวชเพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพใน การแข่งขัน ระยะที่ 1
- 2549 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2549 ที่ปรึกษาโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา เรื่อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการวิจัยแบบมีส่วนร่วมทางการกีฬาและสุขภาพ เพื่อพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2550 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางในการพัฒนาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษา คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2550 คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เรื่อง การพัฒนาครูพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 2550 คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง "การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง"
- 2552 คณะวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการทำผลงานวิจัยทางสังคมศาสตร์
- 2552 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง "การวางระบบติดตามและประเมินผล การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในองค์กร : กรณีศึกษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา"
- 2552 ประเมินการนำความรู้ไปใช้ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น
- 2553 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบวัดความพอเพียงในการดำรงชีวิตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดยะลาผ่านระบบออนไลน์

- 2553 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่น และภาษาไทยเป็นสื่อ : กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-ภาษามลายูถิ่น) ใน โรงเรียนเขตพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนใต้
- 2554 คณะวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ ที่สอดคล้อง กับวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็งในชุมชนสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้”
- 2555 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่น และภาษาไทยเป็นสื่อ : กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-ภาษามลายูถิ่น) ใน โรงเรียนเขตพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนใต้ (โครงการต่อเนื่อง ปีที่ 2)

2. ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย)

นางพิมลพรรณ ลีลาภักทรพันธุ์

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)

Mrs. Pimonpun Leelapatarapun

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

3-3303-00335-86-7

รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ

ไม่มี

ตำแหน่งปัจจุบัน

บริหาร/สังกัด ผู้อำนวยการสำนักงาน สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้

วิชาการ/สังกัด อาจารย์ระดับ 7 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) วิทยาลัยครูอุบลราชธานี

ประกาศนียบัตร หลักสูตร Programming Techniques Training Program สถาบัน

เทคโนโลยี NAIT (North of Alberta Institute Technology) CANADA

ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (จ.ยะลา) ประกาศนียบัตร

ปริญญาโท การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (MIT : Management Information

Technology) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่ จ.สงขลา

ที่อยู่

133/20 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

โทรศัพท์

(บ้าน) 073 – 243940 , 211451 โทรศัพท์ (มือถือ) 06-747-9547

อีเมล

pimonpun@yru.ac.th

ผลงานวิจัย

2544 โครงการวิจัย เรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต ของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันราชภัฏยะลา

2548 ผู้ประสานงานจังหวัดยะลา ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง โครงการพัฒนาวิถีธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2548 โครงการวิจัย เรื่อง การออกแบบและพัฒนาระบบงานครุภัณฑ์ สถาบันราชภัฏยะลา (สารนิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

2550 ที่ปรึกษาโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา

เรื่อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางด้านการวิจัยแบบมีส่วนร่วมทางด้านการกีฬาและสุขภาพ เพื่อพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

- 2550 คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เรื่อง การพัฒนาครูพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 2550 คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง "การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง"
- 2551 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาฐานข้อมูลโครงการเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2552 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการทำผลงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ (อยู่ในช่วงดำเนินการ)
- 2552 คณะวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง "การวางระบบติดตามและประเมินผล การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในองค์กร : กรณีศึกษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา"
- 2552 ประเมินการนำความรู้ไปใช้ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาลำดับสูงสุด
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น
- 2553 คณะวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบวัดความพอเพียงในการดำรงชีวิตของนักเรียนระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดยะลาผ่านระบบออนไลน์
- 2554 หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็งในชุมชนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”

3. ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวอรวรรณ กมล
ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) MISS ORAWAN KAMOL
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3-5014-00164-53-2
รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ 41-90-0019

ตำแหน่งปัจจุบัน

บริหาร/สังกัด รองผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
ผู้อำนวยการศูนย์บรรณสารสนเทศ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี
สารสนเทศ

วิชาการ/สังกัด อาจารย์ระดับ 7 คณะวิทยาการจัดการ

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศส.บ.) สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงใหม่

ปริญญาโท เทคโนโลยีการเกษตรมหาบัณฑิต (ทษ.ม.) สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์
แม่โจ้

รุ่น 56 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาเศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา

ที่อยู่ 133 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

โทรศัพท์ (มือถือ) 089-2934293

อีเมล Orawan@yala.yru.ac.th , mkm_orawan@windowslive.com

ผลงานวิจัย

2533 เป็นผู้วิจัย เรื่อง วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์
การเกษตรคอยสะเกิดจำกัด อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

2539 เป็นผู้ร่วมวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
: กรณีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านป่าโจแมเราะ อำเภอธารโต จังหวัดยะลา

2539 เป็นผู้ร่วมวิจัย เรื่อง วัฒนธรรมไทยของคนไทยพุทธในอำเภอดุสิต รัฐกลันตัน ประเทศ
สหพันธรัฐมาเลเซีย

2546 เป็นผู้วิจัย เรื่อง คุณลักษณะของลูกจ้างที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการสถาบัน
ราชภัฏยะลา

2548 เป็นผู้วิจัย เรื่อง ทักษะคิดในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

- 2548 ผู้ประสานงานจังหวัดปัตตานี ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง โครงการพัฒนาวิถีธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2547 เป็นนักวิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษา เรื่อง โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มผู้ผลิต ภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส)
- 2548 เป็นหัวหน้าโครงการ (ย่อย) เรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวในเขตภาคใต้
- 2550 เป็นผู้วิจัย เรื่อง การวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการของบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจและสาขาศิลปศาสตร์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2550 เป็นนักวิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษา (จังหวัดยะลา) เรื่อง โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มผู้ผลิต ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะที่ 2
- 2550 คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เรื่อง การพัฒนาครูพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 2551 เป็นผู้วิจัย เรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตผ้าบาติกในจังหวัดยะลา
- 2552 เป็นผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการผลิตถ่านไม้จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการใช้พลังงานในชุมชน
- 2552 รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยวิสาหกิจชุมชนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2551
- 2552 ประเมินการนำความรู้ไปใช้ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น
- 2554 คณะวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็งในชุมชนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”